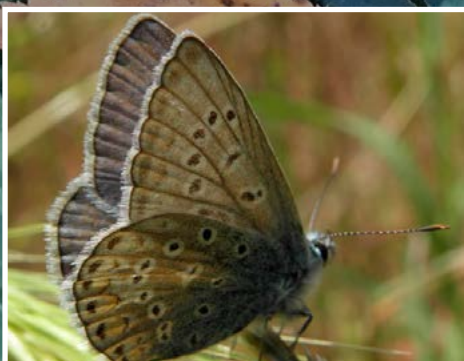

Wijker Gouwtje

Winter 2023

Wijkerrouw 60 jaar - pagina 5
Wijkerrouwje maken - pagina 15

Het Icarusblauwtje - pagina 16
De Buitenwereld - pagina 20

Tuindagboek - pagina 23
Bestuurlijke zaken - pagina 28

Correspondentie:

Tuinpark Wijkergouw
Wijkergouw 30, 1023 NX Amsterdam
Telefoon: 020-4904567
E-mail: tuinparkwijkergouw@gmail.com
Website: www.wijkergouw.nl
facebook.com/tuinparkwijkergouw
Bankrekening: NL 72 RABO 0188678018 t.n.v.
Wijkergouw
Vermeld bij alle correspondentie ook uw
tuinnummer!

Spreekuur Bestuur

Het bestuur is van 1 april tot en met 1 oktober elke 2e zaterdag van de maand van 11.00 uur tot 12.00 uur aanwezig in de bestuurskamer in de boerderij. Voor informatie, vragen en opmerkingen kunt u ook mailen naar tuinparkwijkergouw@gmail.com

Heeft u bouwtechnische vragen?

Iedere eerste zaterdag van de maand tijdens het tuinseizoen zit de Bouwcommissie van 11.00 uur tot 13.00 uur voor u klaar in het Houten Huis, naast Samen Sterk. Email: bouwcommissiewijkergouw@hotmail.com

Heeft u vragen aan de Tuincommissie?

Er is op vrijwel elke zaterdagochtend tijdens de werkbeurten van 09.00 uur tot 12.30 uur iemand van de Tuincommissie aanwezig op de paden of in Samen Sterk. U kunt uw vraag ook altijd stellen aan de coördinator van de tuinbeurt of mailen naar tuincommissiewijkergouw@gmail.com.

Colofon

Redactie: Thea Adriaansen en Joke van Pel. Vormgeving: Robert Oomen. Vaste medewerkers: Klaas Breunissen, Yvon Driehuis, Michael Kerkhof, Nanny Kok en Moniek van der Kroef. Beheer Website: Cindy Wever en Michel Walraven, e-mail: Webredactiewijkergouw@gmail.com. Sluitingsdatum voor het inleveren van kopij voor het volgende nummer is 1 april 2023. Digitaal aan te leveren per e-mail naar wijkergouwtje@gmail.com, of per post aan Redactie Wijkergouwtje, Wijkergouw 30, 1023 NX Amsterdam.
Oplage: 300 ex.

Wijkergouwtje niet ontvangen?

Meld dit in ieder geval aan het bestuur: Zorg dat MijnTuin op de site van de Bond voor Volkstuinders goed is ingevuld. Het is niet mogelijk een nummer na te sturen. Wel staat het Wijkergouwtje op onze website www.wijkergouw.nl/archief. In het seizoen kunt u op zaterdagochtend een Wijkergouwtje ophalen in de Boerderij, zolang de voorraad strekt.

Inhoud

Wijkergouw 60 jaar	5
Het Wijkergouwtje maken, dat was leuk!	15
Het Icarusblauwtje	16
Tineke en Chris in het Zonnetje	17
Workshop Nestkastjes	17
Workshop Ikebana	18
De Buitenwereld	20
Tuindagboek	23
Zwammen in de vlindertuin	24
Schrijfwedstrijd: Wijkergouw 70 jaar!	24
Thea's WWWeetjes	26
Bestuurlijke zaken	28
Vinkjes en zo	32

Welkom nieuwe tuinders:

Op tuin 159 verwelkomen we C.M. Roggeveen en op tuin 168 Helma Meijer.
We wensen jullie een fijne tijd op Wijkergouw toe.

Van de redactie

Jubileumnummer

Dit tuinjaar staat in het teken van 60 jaar Wijkergouw, en dat vieren we onder andere met dit Jubileumnummer van het Wijkergouwtje. De redactie is op allerlei plekken in 60 jaar archieven gedoken en heeft daar een aantal memorabele feiten uit opgediept. Dit Wijkergouwtje staat er bol van en nog is lang niet alles aan bod gekomen. Helaas, de pagina's waren vol, dus moesten we schrappen. Maar wie weet...er verschijnen nog drie nummers dit jaar. Op een aantal pagina's staat een citaat uit vroegere verslagen of Wijkergouwtjes, tegen een grijzige achtergrond. Deze citaten hebben niet te maken met het artikel waar ze bij staan, maar passen wel goed bij het onderwerp en zijn te geestig om niet te gebruiken.

Het zou leuk zijn als er het hele seizoen door regelmatig iets georganiseerd zou worden in dit jubeljaar. In de archieven zagen we dat er in de jaren '60 t/m '90 van de vorige eeuw een heel actief verenigingsleven bestond. Viswedstrijden, voetbalcompetitie met de andere parken, mosselavonden en jeu de boules wedstrijden zijn maar een paar voorbeelden. Maar het is 2023, dus we bedenken ook nieuwe dingen voor ons park. Zoals een kroosharkdag, een fotoworkshop, een pub quiz of een kledingruilfeestje. Allemaal geen ingewikkeld te organiseren leuke dingen. Iemand nog meer leuke ideeën? Of een uurtje over om te helpen met b.v. tafels klaarzetten? Laat het ons even weten op wijkergouwtje@gmail.com of met een briefje in de brievenbus van het bestuur.

Winterwerkbeurt

Op 11 februari a.s. is er nog een WinterWerkBeurt. Bij slecht weer wordt die verplaatst naar 18 februari. De sfeer is altijd geweldig, de soep na afloop is ook niet te missen. Schrijf je in op Supersaas en werk je warm!

Enkele mensen zijn bezig om op zondag 4 juni a.s. een Groenmarkt te organiseren. In het voorjaarsnummer van het Wijkergouwtje lees je daar meer over. De vorig jaar begonnen picknicks gaan door, elke tweede zondag van de maand, te beginnen op zondag 13 mei (neem je moeder mee!) en verder op 11 juni, 9 juli, 13 augustus en 10 september a.s. Sommige mensen denken dat je alleen mag komen met ingewikkelde, zelf bereide gerechten. Maar je hoeft echt niet zelf te koken. Neem gewoon iets lekkers uit de winkel mee, het gaat om gezelligheid en goede sfeer. Zet alle data vast in je agenda, dan mis je niks.

Vandaag is het Nieuwjaarsdag, maar als dit Wijkergouwtje op de deurmat rolt is januari alweer bijna voorbij en kunnen we al haast weer naar de tuin. Hoop ik. En ik hoop dat het een mooi jubileum-tuinjaar zal worden.

In ieder geval, voor nu wens ik iedereen weer veel leesplezier.

Thea Adriaansen

Tekening Nanny Kok

Wijkergouw 60 jaar

Tekst: Thea Adriaansen

Foto's en informatie: Archief Bond voor Volkstuinders, Archief Wijkergouw, Stadsarchief, Archief Mevr. Vega en diverse tuinders

Wijkergouw bestaat dit jaar 60 jaar.

Nou ja, dat wil zeggen...

De redactie dook in de archieven. Ons archief is pas vanaf 1993 gevuld, dus hebben we ook bij de Bond aangeklopt, in de hoop daar nog informatie van vóór de brand te kunnen achterhalen. En verder werd het Gemeentearchief bezocht. Het leverde veel informatie en regelmatig ook de nodige hilariteit op.

1962 of 1963?

In 1962 werd het contract getekend met de Gemeente, maar in 1963 verhuisden de huisjes vanaf tuinpark Insulinde daadwerkelijk naar complex 1 en 2. Het 3e complex is een jaar later aangelegd.

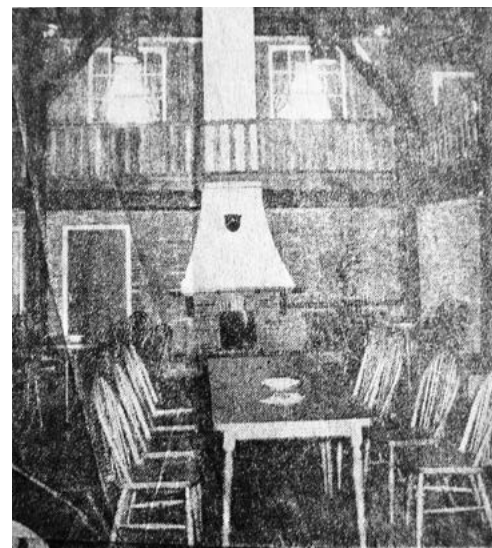
Tuinpark Wijkergouw is een voortzetting van Tuinpark Insulinde in Oost, opgericht in 1944, met 99 tuinen. Insulinde moest plaats maken voor het Flevobad.

Begin april 1962 werd door de Bond van Volkstuinders tijdens een voorlichtingsavond een nieuwe tuingroep opgericht. De locatie voor deze nieuwe tuingroep werd het 'land van boer Swart' aan de Wijkergouw. Dat jaar al kwamen enkele nieuwe tuinders op het eerste deel van ons complex, in 1963 gevolgd door de tuinders van Insulinde. Sommige tuinhuisjes werden per dieplader verplaatst van Insulinde naar Wijkergouw. De vervallen stolpboerderij Arbeid Adelt uit 1886

Gedenksteen in de voorgevel van de boerderij

werd door de Gemeente beschikbaar gesteld als clubhuis en door vrijwillige tuinders van het eerste uur omgetoverd tot een van de mooiste clubhuizen van Amsterdam. Nadat de afdeling Onderhoud Gebouwen en Gemeente-werkplaatsen fundering, gevels, goten en dak in goede staat had gebracht, betrokken in augustus 1968 de eerste werkgroepen hun stellingen. In ca. achtduizend arbeidsuren hebben de ongeveer twintig vaste medewerkers onder de bezielende leiding van hun altijd en alom aanwezige aanvoerder, dhr. Klaas v.d. Kluft, de boerderij verbouwd tot een hecht doortimmerd en sfeervol clubgebouw, bestaande uit een grote verenigingsruimte op

de deel, een kantine in het vroeger woonhuis, een keuken met bergruimte ter plaatse van de vroegere stal en een bestuurskamer met een aantal zitjes op de omloop boven de deel.

Interieur oude boerderij

“Wij allen hebben geleefd in de ban van de boerderij. We gingen er mee naar bed en we stonden er mee op. We noemden het ‘boerderitis’, een ziekte die pas na de opening zal verdwijnen”, aldus de toenmalige voorzitter. Door de Gemeente afd. Beplantingen werd een plan gemaakt, er werden straatjes van IJsselsteentjes aangelegd en de puinhoop vóór het huis veranderde na veel sjouw- en graafwerk in een gave oudhollandse tuin, passend bij het karakter van de boerderij. Tussen de tuin en de voorgevel werd een rij leilinden geplant.

Op 27 juni 1970 zwaaiden de deeldeuren open en werd de boerderij feestelijk geopend door de Gemeente, afd. Publieke Werken en Stadsontwikkeling.

Helaas brandde de boerderij in de nacht van 6 op 7 augustus 1993 helemaal af. De oorzaak was waarschijnlijk kortsluiting. Het hele archief verdween in de vlammen. Koopcontracten, adresbestanden en documenten werden vernietigd. De totale schade bedroeg hfl. 264.537,12.

Na de brand werd van veel kanten hulp en steun aangeboden, zowel bij het draaiend houden van de vereniging als bij de wederopbouw. Nadat de Gemeente twee jaar later de buitenmuren weer had neergezet, werd de binnenkant van de boerderij opnieuw opgebouwd en ingericht met de hulp van veel vrijwilligers.

De Bond was in de beginjaren erg streng. Om de tuinen werden allemaal dezelfde strakke heggen aangelegd en er was veel controle.

Complex rond 1965

Maar mét die strengheid eindigde Wijkergouw wel een keer op de eerste plaats als mooiste tuingroep. Begin deze eeuw is de Bond met de keuringen gestopt. Tegenwoordig zijn we als tuinpark afgestapt van het politieagent spelen en proberen we met overleg problemen op te lossen, wat over het algemeen goed lukt. Alhoewel sommige tuinders wel wat hardleers zijn. Maar nog steeds kiezen mensen voor ons park, omdat ze dat zo mooi vinden.

Activiteiten

Er was in die tijd een bloeiend verenigingsleven op het park. Tuinders vierden hun vakantie op de tuin en verbleven er de hele zomer. Er werden veel gezellige avonden georganiseerd, zoals de revueavonden, de zakdoekavond (wie weet nog wat dat was?), kerstdiners en de mossel feesten en later b.v. de playbackshow. Met half blote mannen. Foei toch.

“Aan alle leden van de Wijkergouw: Even een korte mededeling. Vanaf heden worden er geen wijn, bier, frisdranken en/of sterke dranken meer uitgeleend aan iemand, onverschillig wie” (uit jaarverslag 1997).

Er was een countrydance club, bloemschikles en natuurlijk klaverjassen, later aangevuld met rummikub. Er waren de zomerfeesten en er was een jeu de boules competitie. Op veel feesten was dhr. Rijff (nog steeds tuinder) aanwezig met z'n haringstal. Voor de kinderen werden kindercorso's, viswedstrijden en voetbalcompetities gehouden. Voor het corso werden kinderfietsjes versierd met bloemen en zo liepen zij in optocht het hele park rond. Jaarlijks was er de lichtjesavond, waarbij tuinders over het hele park hun tuin versierden met kaarsen, waxinelichtjes en lampions.

De kinderen hadden versierde lampions en ons aller Willem Vringer (†14-04-2021) reed dan met de trekker en

de platte kar de kinderen over het terrein. En er was het Sinterklaasfeest, niet te vergeten.

Er werd elk jaar, tot in het begin van deze eeuw een Bloemen-, Groente- en Fruittentoonstelling georganiseerd. Ik vond nog een verslag terug van de eerste bloemen- en fruitdag van de Bond van Volkstuinders te Amsterdam, gehouden op 15 september 1951. Misschien deed Insulinde daar wel aan mee. Deze dag werd gehouden in het Stadhuis en de “aankomst van de vrachtwagens op de binnenplaats stond garant voor een leger van reporters en persfotografen”. Om drie uur kwam burgemeester d'Ailly en werden bloemen en fruit aan hem aangeboden, “waarbij hij zeide, dat hij trouw bezoeker van onze tuingroepen is en zich steeds verlustigt in al het moois dat daar te zien is”. Kom daar nu nog eens om. Na inspectie kwam het belangrijkste onderdeel: bloemen en fruit werden geschonken aan ziekenhuizen en tehuizen van ouden van dagen (die had je toen nog), kinderen en invaliden. Dit gebaar werd door de ontvangers zeer hoog op prijs gesteld, getuige een brief ‘van een der dames uit een tehuis’. Zij schreef: “Het doet ons zo goed te weten, dat, al komen wij zelf niet meer buiten, onze volkstuintvrienden toch nog aan ons denken”. Aan het eind van het verslag werd nog wel mee gedeeld, ‘dat bij het sorteren van het fruit, nog veel fruit moest worden ‘uitgeschoten’, omdat dat voor een cadeautje niet in aanmerking kwam. Je geeft bij een huwelijk toch ook geen vaas waar een hoekje uit is’. ■

Wat kwamen we zoal tegen in het Wijkergouwtje en de Jaarverslagen?

Het oudste, bij de Bond teruggevonden verslag, stevast aangeduid als ‘de Periodiek’, dateert uit 1965 en bestaat uit een voorwoord van de voorzitter, vergaderstukken, en een verslag van de secretaris en van de penningmeester. De begroting besloeg 3 pagina's op regelafstand 2.

Later werd dit aangevuld met verslagen uit de commissies en de uitslagen van de complexkeuringen. Dat bleef jarenlang hetzelfde. Wel werden er de rest van het jaar ook ‘Periodieken’ uitgebracht, maar daar is jammer genoeg niets van terug te vinden. Kennelijk was er wel een onderbreking, want in 1977 lees ik, dat ‘de Periodiek’ in ere is hersteld.

Kommer en kwel...

Er was veel kommer en kwel. Eind jaren '70 wordt, met de nodige tegenslag, de boerderij verbouwd. Door vertraging kan de geplande cv-installatie niet op tijd worden aangelegd, met bevroren leidingen tot gevolg. Ook rondom de boerderij is het ‘één grote ravage’, bomen en heesters vernield, klompenhok tegen de vlakte. En nog steeds geen telefoonaansluiting mogelijk.

Er waren problemen rond de aanleg van een parkeerterrein dat in 1979 was toegezegd door de Gemeente. Het werd een jarenlange soap, met zelfs nog een kraakactie door tuinders van Wijkergouw, zij parkeerden auto's illegaal op het g(r)asveld van de Gasunie. Uiteindelijk werd het parkeerterrein pas in 1988 in gebruik genomen.

Wel betekent dit een verhoging van de jaarhuur met hfl. 6,00, waar door sommige tuinders bezwaar tegen wordt gemaakt.

En wat te denken van de jeugd in de jaren '80? Ik citeer: "Ook hoop ik dat de jongelui en met name jongens, die regelmatig de feest/bingo/disco e.a. georganiseerde avonden bezoeken, de toiletten zo schoon en netjes als zij ze aantreffen willen houden. Want het borstel-bakje (zgn. kiekeboe) naast het toilet volplassen en dit dan zo te laten staan is géén manier van doen! Speciaal de dames van de schoonmaakploeg wil ik dit ongerief besparen; dus we spreken af dat dit soort dingen in het nieuwe seizoen niet meer zullen voorkomen!"

Ik lees over het tuingeld. Dat is tussen 1990 en 1994 met maar liefst 32% gestegen. De hoogste stijgingen komen op rekening van watergeld, grondhuur, belasting en verzekering. En ook toen al: terwijl de prijzen stegen, daalde het inkomen van de gemiddelde tuinder.

In de nacht van 6 op 7 augustus 1993 woedde de dramatische brand in de boerderij, waarna alleen nog drie muren overeind stonden. In het jaarverslag is te lezen, dat het stormde en onweerde de avond eraan voorafgaand. Gelukkig was de wind gaan liggen, anders was het leed waarschijnlijk niet te overzien geweest. Binnen enkele uren brandde de hele boerderij af. Om het tuinpark toch draaiende te houden werd naast Samen Sterk een nooddtent neergezet. Van hieruit werden in 1994 en 1995 de zomerprogramma's georganiseerd, tot eind 1995 de weer opgebouwde boerderij in gebruik kon worden genomen.

In de loop van de jaren '90 betrokken steeds meer 'campinggasten' een tuin. Campingplaatsen waren veel duurder geworden en lagen verder van huis. Een volkstuinthuisje leek een goede vervanger. Helaas blijkt daar werk aan vast te zitten en velen vertrekken alweer binnen enkele jaren.

Eind jaren '90 wordt het verbod op grootinkoop van onkruidverdelgingsmiddelen uitgevaardigd. Werden de paden op het park tot dan toe met gif bespoten, vanaf dat moment begint het verfoeide schoffelen van de paden. Er wordt melding gemaakt van een toenemend aantal tuinders dat zich niet aan de regels van de vereniging houdt

en het ook met de tuinbeurten niet zo nauw neemt. Heeft dat te maken met dat vervelende geschoffel, of zijn het die 'campinggasten' die de regels aan hun laars lappen?

"Zullen we een clubje oprichten met als motto 'Wat kun je wél?'"

Waren de jaarverslagen tot dan overwegend positief van toon, eind jaren '90 neemt duidelijk het gemopper toe. Door tuinders onderling, maar ook door bestuur en commissies. De voorzitter roept op tot minder gemopper, maar moppert er zelf lustig op los. Hij heeft soms het idee 'dat sommige tuinders het nog niet eens merken als ze op een vuilnisbelt zitten' en wordt daar toch een beetje treurig van.

2013 wordt beheerst door een bestuurscrisis die doorloopt tot in 2014. Men bereikt elkaar niet. Een bemiddelend gesprek wordt afgezegd. De ledenvergadering is onvoldoende op de hoogte van wat er speelt en kan/wil daarom geen bestuursverkiezing houden. Door de bondsafgevaardigde wordt gevraagd om niet emotioneel en agressief te reageren maar een zakelijke opstelling te kiezen en er wordt dringend verzocht om een bestuur te kiezen, omdat anders, bij gebrek aan bestuursleden, de zaak 'platgaat'. Van de 89 kiesgerechtigden brengen 48 leden alsnog hun stem uit.

Zoals gezegd, er werd veel gemopperd en er werd bedreigd met sluiting, b.v. van de winkel of het opheffen van een commissie of zelfs het bestuur. Er werd gemopperd over gebrek aan vrijwilligers, er werd gemopperd over slordige tuinders, er werd gemopperd over alles waarover maar te mopperen viel. Er werd ook gemopperd over de prijs van de gasflessen, die almaar omhooggaat. Kostte een fles in 2000 nog hfl. 31,00 en in 2003 € 18,50 (erg hoog vonden meerdere tuinders, maar het werd veroorzaakt door de oorlog in Irak, dus er was niets aan te doen) nu is dat € 35,50 per fles, mede dankzij de oorlog in Oekraïne. What's new?

Maar er waren ook leuke dingen...

Het was niet alleen maar narigheid. Na de brand van 1993 is de boerderij weer opnieuw opgebouwd. De vereniging is financieel gezond. Een bedrag van hfl. 125.105,81 is uitgegeven aan de herbouw van de boerderij. Er moet nog ongeveer hfl. 20.000,00 betaald worden. Dit bedrag kon zo laag gehouden worden dankzij de vrijwillige inzet van veel tuinders en het geschonken gereedschap en materiaal. Op 29 november 1995 wordt de nieuwe boerderij feestelijk geopend.

Er was een trouwerij op de tuin, compleet met ambtenaar in toga en een ceremonie die niet geheel vlekkeloos verliep. Het toilet verstopte, bankjes zakten weg in het gras, kleine kinderen raakten verdwaald. Tijdens het eten begon het ook nog zacht te regenen. Maar dankzij de hulp van allerlei burens werd het toch nog feest!

Er was de tuinder die haar nieuwgebouwde huisje 'Jong geluk' noemde, omdat er in het weiland ernaast juist jonge lammetjes waren geboren.

En in de herfst van 2012 kwam Broer Konijn van tuin 110 e.o. in de rubriek 'Mijn tuin en ik' aan het woord. Op de vraag waar hij het meest trots op was, antwoordde hij: 'de snelheid waarmee ik jonge sappige scheuten en uitlopers kan wegknagen'. De afrasteringen rond de tuinen 'zou hij eens grondig willen aanpakken' en op de vraag hoe hij over vijf jaar zijn tuin het liefste zag, kwam als antwoord: 'Een grote, open ruimte zonder struiken, met veel fijn gras overal, ook veel worteltjes natuurlijk en wat sla langs de randen...'

Er wordt eind jaren '90 voor het eerst door een tuinder een warm pleidooi voor natuurlijk tuinieren gehouden en de Bond biedt een groen-cursus aan voor commissieleden, gericht op natuurvriendelijk tuinieren. Krijgt Broer Konijn dan toch zijn biologische worteltjes? ■

Fietsen op zon- en feestdagen op het park uitdrukkelijk verboden, met of zonder hulpmotor. Dit bord staat bij de achteringang van het eerste complex.

Foto Leticia Oppenhuizen

Linksboven op het bord staat de vlag van Amsterdam, met een vignet ervoor waar een V instaat. Wie weet waar die V voor staat?

Wijkergouw stoomt op in de vaart der volkeren

Kregen we eind jaren '70 een eigen stencilmachine, met vallen en opstaan deed begin 2000 de computer zijn intrede. Werd in 1999 op de ALV nog gevraagd of die investering wel nodig was en liep het eerste boekhoudkundig programma niet zoals gewenst, nu kunnen we natuurlijk niet meer zonder. In 2010 liet het secretariaat weten dat de communicatie flink veranderd was, nu bijna alle contacten per e-mail gingen. Hierdoor kon er in korte tijd heel veel informatie gedeeld en vragen beantwoord worden. Was dat ook de reden waarom er opeens een huisje was verkocht aan iemand die al acht jaar op de wachtlijst stond terwijl de wachttijd toen maar enkele maanden bedroeg? Wijkergouw ging het internet op, we kregen een eigen website, er werd een aantal WhatsApp groepen in het leven geroepen en een facebookpagina aangemaakt.

In het maartnummer 2000 van het Wijkergouw-tje lees ik dat je op het terreintje uitsluitend met contant geld kan betalen. In 2017 werd de pinautomaat ingevoerd en nu, mede dankzij corona, kan er nog uitsluitend met pin betaald worden. In 2002 werd de euro ingevoerd, wat het nodige extra werk met zich meebracht. Alle verkoopprijzen moesten worden omgerekend en het was behoorlijk wennen. Een enquête in dat jaar moest ook uitwijzen of de telefooncel op het complex gehandhaafd moest worden. Steeds meer mensen hadden een mobieltje en de (dure) cel bracht nauwelijks nog iets op.

Wat is er veranderd? Deel 1

In 1992 was het tuinpark bijna failliet, maar in het voorjaar van 2000 is de vereniging 'financieel uitgesproken gezond'. En dat geldt nu, anno 2023, gelukkig nog steeds.

Jarenlang lag er een enorme takkenhoop op de parkeerplaats, die eens per jaar door de Gemeente werd afgevoerd. In het voorjaar van 2003 mochten wij 'Het Bos' als compostplaats gaan gebruiken. De enorme populieren die daar stonden, werden in 2019 gekapt en was 'Het Bos' geen bos meer. De populieren op het parkeerterrein waren, wagens gevaar van omvallen, al rond 2008 gekapt.

Begin deze eeuw wisselden er per jaar wel zestien tuinen van eigenaar, nu nog maar enkele. Iemand schreef dat ze in 1997 maar 1 jaar op de wachtlijst had gestaan. Rond 2010 was er voor Amsterdam een wachtlijst van ongeveer drieduizend mensen. Voor Wijkergouw gold toen nog een wachtlijst van zo'n driehonderd mensen, inmiddels is dat opgelopen tot zeshonderd nu.

In 2010 ging de hele boerderijtuin met omgeving op de schop en werd cultuurhistorisch opnieuw ingericht naar een ontwerp van het Landschap Noord-Holland met subsidie uit het Stimuleringsfonds Volkstuinen. Het grasveld voor de boerderij werd in ere hersteld en tegen de boerderij aan werden twee vrolijke borders ontwikkeld. Langs de sloot naast de boerderij werden knotwilgen geplant.

De administratie van de werkbeurten is ingrijpend vereenvoudigd. Werd er vroeger nog gewerkt met lange lijsten en (werk)kaarten, tegenwoordig klik je in Supersaas op de knop en je werkbeurt is geregeld. Ook voor het bestuur werd een aantal zaken gewijzigd. Zo verzorgt de Bond tegenwoordig veel administratie en financiën via het AFAS-systeem, maar er blijft voldoende werk over om zich niet te vervelen.

En last but not least wat er veranderde: met de komst van meer vrouwen op het park, zitten er meer vrouwen in het bestuur en ook meer vrouwen op de tractor, werken aan de takkenversnipperaar en bedienen de shovel. Taken die vroeger nogal eens door mannen werden 'opgeëist'.

Wat is er veranderd? Deel 2 **Natuurlijk Tuinieren – Een hoofdstuk apart**

Langzaam maar ook bij ons het natuurvriendelijk tuinieren steeds meer omarmd. Vanaf 2000 komen meer projecten op gang en worden er meer workshops en lezingen gegeven. Er waren workshops voor Floating Islands, wilgentenen vlechten, beschoeiing zetten en nestkastjes bouwen, en in het Wijkergouwje werd aandacht besteed aan de juiste manier van hout stoken, hoe onderhoud ik mijn septictank, het helofytenfilter voor schoon slootwater enz. (Onlangs is vastgesteld dat de waterkwaliteit op ons complex matig is.) Vogelsingel, Vlindertuin, Stille Laantje,

Muurtje op parkeerterrein en later het Voedselbos werden aangelegd. Nestkastjes werden opgehangen en door een vaste ploeg elk jaar schoongemaakt en gerepareerd. Er waren lezingen over bijen, vlinders, vleermuizen, uilen en insecten. (Hé, ik mis de vogels. Kunnen we dit jaar misschien iets aan doen). Allemaal projecten om de biodiversiteit op ons park omhoog te brengen en allerlei dieren voedsel- en schuilgelegenheid te bieden. We worden ons allemaal bewuster dat het anders/beter moet. De groep Natuurlijk Tuinieren heeft aan dit alles hard getrokken. Werd begonnen met het aanpakken van het algemene groen op het park, ook de individuele tuinders werden erbij betrokken. Niet biologisch afbreekbare afwasmiddelen, schoonmaakproducten, shampoo en zeep werden in de ban gedaan en de hele winkelvoorraad werd onder de loep genomen. We werden hierin goed begeleid door de consultant van de AVVN. In 2017 mondde dit uit in het behalen van het maximum van 4 stippen voor het Nationaal Keurmerk Tuinieren van de AVVN. Dit werd in 2018 gevolgd door de uitreiking van het Internationaal Certificaat voor ecologische tuinparken, uitgereikt door het Office International du Coin de Terre et des Jardins Familiaux, gevestigd in Luxemburg-stad, op voordracht van de AVVN. Het stippensucces werd in 2022 nog eens bevestigd, met een bijna maximaal puntentotaal.

De eerste vier stippen worden uitgereikt.

De mode in beplanting is natuurlijk behoorlijk veranderd in de loop van de jaren. Toen het tuinpark werd opgericht waren naaldbomen en coniferen erg in trek, aangevuld met eenjarige afrikaantjes. Inmiddels is de beplanting in de tuinen steeds minder uniform geworden. De (naald) bomen zijn gegroeid en regelmatig zorgt een storm voor een plotseling andere invulling van de tuin. Er wordt steeds vaker gekozen voor inheemse beplanting. Het maaibeleid in het algemeen groen werd aangepast om insecten en daarmee de vogels meer kans te geven. Er wordt gefaseerd gemaaid, zodat insecten toch nog voedselaanbod hebben en het maaisel wordt afgeharkt om de bodem te versralen, waardoor meer inheemse begroeiing een kans krijgt. Ook bij de gemeente verandert een en ander. Zo wordt nu vóór het verlenen van een kapvergunning o.a. ook gekeken naar de ecologische waarde van de te kappen boom.

Wat kwam erbij?

Sinds 1988 komen de mannen en vrouwen van zorginstelling Cordaan (toen nog de Ago) op ons park, in het kader van hun dagbesteding. Zie ook het berichtje over de fam. v. Willigen op pagina 17.

Begin deze eeuw kregen we te maken met 'hangjongeren' die nogal wat vernielingen aanrichtten op het park. Dat ging zelfs zo ver, dat de politie werd ingeschakeld. Ook de jaren daarna was er regelmatig sprake van vandalisme. Toen de hangjongeren waren verdwenen, kregen we de buxusmot en de eikenprocessierups om ons het leven zuur te maken. Maar ook dat lijkt inmiddels allemaal onder controle. Nu nog de essentaksterfte!

"Het bestuur hecht eraan, de puinhoop te handhaven"
(uit jaarverslag 1997)

Na enkele jaren van hard werken en overleg tussen de tuinparken in de omgeving, werd op 6 augustus 2006 de Volkstuinroute Boven Y onder grote belangstelling geopend. Het is een cirkelvormige wandeling van 13 km. over de tuinparken Buikslotermeer, De Molen, Tuinwijk, Kweeklust, Rust en Vreugd en – uiteraard – Wijkergouw. De route is bewegwijzerd, er is een bijbehorende brochure en onderweg geven borden verdere informatie. De route kan ook per tuinpark worden gelopen, maar is wel aan een update toe.

Nadat de Imkervereniging Waterland vanaf juni 1967 op het oude tuinpark Buikslotermeer had gestaan, kwam deze in 2007 naar ons toe. Buikslotermeer werd opgeheven ten gunste van woningbouw. Inmiddels heeft het tuinpark een andere locatie. De komst van de Imkervereniging naar Wijkergouw is een verrijking van ons park.

In datzelfde jaar 2007 ging de lunchcommissie van start en sindsdien worden er overheerlijke lunches geserveerd, zo biologisch mogelijk. Toen in 2020 corona arriveerde werden op creatieve wijze de lunchpakketten geïntroduceerd die buiten de boerderij werden verkocht en zo konden de lunches, op gepaste afstand, toch doorgaan.

Er werd twee keer een Open Tuinkunstdag georganiseerd en er wordt regelmatig een zaden- en stekkenbeurs gehouden. Beide met succes. Beide voor herhaling vatbaar.

In 2017 verscheen ons Supplement op het Reglement in het herfstnummer van het Wijkergouw-tje, wat elke tuinder natuurlijk uit het hoofd kent. Voor de vergeetachtigen onder ons: nu is het in z'n geheel terug te vinden in het archief op onze website.

De WinterWerkBeurten kwamen erbij. Elk jaar opnieuw een feestje voor de enthousiaste deelnemers. Er wordt hard gewerkt (om warm te blijven) en na afloop wacht

er heerlijke soep in de verwarmde boerderij, waar dan de goede sfeer van 'we hebben de klus weer geklaard' hangt.

In 2016 werd het Wijkergouwkoor opgericht. Zij oefenen om de week op zondagochtend in de boerderij. Koorleden zijn altijd welkom, vooral mannen. Er kwam een Kinder-Doe-Commissie bij, met een eigen pagina in het Wijkergouw-tje. Maar de kinderen groeiden op, hadden geen tijd meer voor het maken van de pagina en dus ging deze weer ter ziele.

Zoals hierboven al beschreven; corona kwam erbij. De boerderij moest dicht en voor de werkbeurten werd een systeem bedacht, zodat die toch door konden gaan, op makkelijk meetbare harkafstand van 1,5 meter. Iedereen nam zijn eigen koffie-/theebeker mee. Ook de verkoop van gas kon doorgaan, dankzij de geduldige tuinders.

Wijkergouw in tijden van Corona

De ALV ging eerst via de mail maar vervolgens via Zoom, voor het bestuur en de meeste tuinders een nieuwe ervaring. De huisjesverkoop ging online. Jammer genoeg konden er bijna twee jaar lang geen activiteiten in de boerderij plaatsvinden. In deze periode kregen we er ook weer groepen hangjongeren bij. Op zoek naar een rustige plek om te blowen? Of de gratis Wifi? Er werd meer ingebroken, er vonden weer vernielingen plaats, politie werd weer ingeschakeld en de hekken gingen vroeger dicht. De rust keerde weer. Overdag trok ons park hordes enthousiaste wandelaars.

Het afgelopen jaar kwam het Uitrusthuisje 'de Verpozing' erbij, het oude tuinhuisje van de fam. Vega, aangekocht door de vereniging en nu ter verhuur aangeboden aan oud-tuinders en mensen op zoek naar rust. Mevr. Vega vierde er haar verjaardag. Er is veel energie gestoken in het opleuken van het huisje in jaren '60/'70 stijl en een vaste groep tuinders doet de intake, het onderhoud en begeleiding van de gasten.

Verder werkten we in 2022 samen met de Soroptimisten, in het kader van het 100-jarig bestaan wereldwijd. Wijkergouw functioneerde als proeftuin, er werd een mispel aangeplant tegenover het terreintje en er werden verschillende workshops met hen georganiseerd in de boerderij. Het verslag van de Ikebana workshop is in dit Wijkergouwtje te lezen.

De mispel wordt geplant.

Nieuw afgelopen zomer waren de picknicks onder het motto 'Bring your own'. Nog niet razend druk bezocht, maar wel héél gezellig en érg lekker, dus daar gaan we dit jaar weer mee verdere. Nieuw was ook de fotowedstrijd voor tuinders die door het grote succes komende jaren herhaald zal worden.

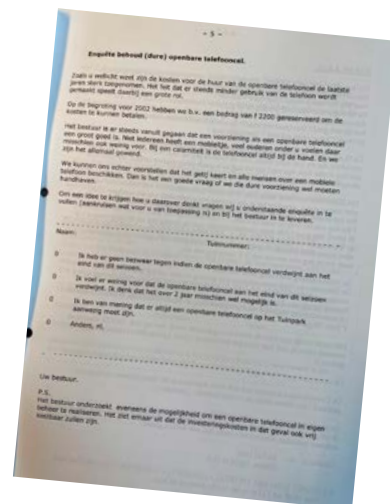
Vooraf voor het bestuur maar ook voor de commissies werd het in de loop van de jaren steeds harder werken aan de taken die erbij kwamen en de eisen die worden gesteld, zoals in 2001 de Arbowet, in 2018 de AVG (de nieuwe privacywet), de BTW-plicht voor tuinparken en verder het opstellen van een Meer Jaren Plan, een Bomenbeleid, het Parkenoverleg, het medegebruik van de boerderij, enz. Inmiddels is daar ook nog de aanpak van het interieur van de boerderij bijgekomen. Een megaklus, waarmee we weer terug zijn bij 1963. Ik hoop dat dit jubileumjaar veel tuinders inspireert om de handjes uit de mouwen te steken. Want als dat in 1963 bij de opbouw van het park en in 1993 bij de renovatie na de brand had ontbroken, hadden we nu niet zo'n prachtig park.

"Deze chaos komt ook wel weer vrolijk over, net als de natuur."

Als laatste nieuwe wil ik toch de steenmarter niet onvermeld laten. Hij heeft er in 2022 zo z'n best voorgedaan om op ons park mee te tellen. Nou, je bent gezien!

Wat verdween?

Na een enquête begin deze eeuw, verdween de telefooncel bij de hoofdingang.

Opmerking op de inventarislijst:
1 Combinatietang – niet aanwezig.

Ook verdween opeens dat bord dat neergezet was bij de net aangelegde motorparkeerplaats. Het bord was weg, er stond een auto voor in de plaats. Onlangs verschenen op het parkeerterrein twee invalide-parkeerplaatsen. We hopen dat die borden wat langer blijven staan.

Veel oude tuinders van het eerste uur zijn inmiddels verdwenen, vaak met pijn in het hart, omdat ze hun tuin niet meer konden onderhouden. Met hen verdween onherroepelijk ook de gemoedelijke sfeer van de jaren '60, '70 en '80 van de vorige eeuw, het 'dorpse' gevoel. Maar, hoewel veranderd, een goede sfeer blijft er op Wijkergouw.

Wat bleef?

Zestig jaar, maar sommige dingen veranderen nooit.

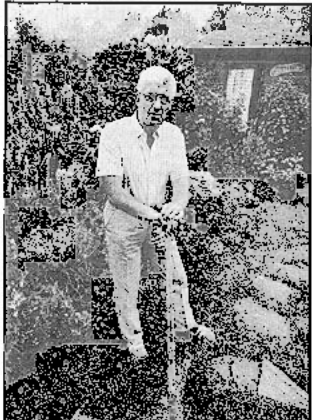
Wat bleef is de bedreiging vanuit de Gemeente om het park op te heffen, te asfalteren, in stukken te splitsen, er een (brom)fietspad overheen aan te leggen, er windmolens bij in de buurt te plaatsen of de huur waanzinnig te verhogen. Ook de aanleg van riolering kan ons in de toekomst nog overvallen. In 2003 zou dat al € 1.000,00 per tuin kosten. Maar wij blijven Wijkergouwers en laten ons er niet onder schoffelen. Telkens weer zijn de gemeentepannen van tafel gegaan.

Wat bleef waren de zomers met prachtig weer en zomers waarin het alleen maar regende. En altijd blijven er maar die werkbeurten. En altijd houden we maar last van slakken en mollen. Maar wat ook bleef, is het tuinplezier. Het wroeten in de aarde, de verwondering over de natuur en de ontspanning van het tuinpark: Wijkergouwse volkstuinders zijn er gek op.

Tuinder Van der Veen over bedreiging 'Wijkergouw' „Je zou er een depressie van overhouden”

Het verplaatsen van volkstuincomplexen leidt niet alleen tot vernietiging van kapitaal, maar ook tot vernietiging van vele harten. Dat zegt de heer van der Veen van de Haagdoornweg, zondagmiddag genietend van de dalende zon in zijn prachtige bloemenstut op het tuincomplex 'Wijkergouw'.

En hij weet waarover hij spreekt, want in 1990 moest hij ook al „weg voor de wolk” omdat hij sinds 1956 had getuist op het complex „Wijkergouw”. Daar begonnen zij in 1956 met hun gemeentelijke discussies. „Wijkergouw” werd de naam van het terrein van de Haagdoornweg over de Nieuwlandseweg en de Streeklindendijk naar het toenmalige landelijk gebied van de Bode die nu Paasland en de huidige „Wijkergouw” is. Het was een tijd van grote hoop. Het was een tijd van grote hoop. Het was een tijd van grote hoop.

Van der Veen niet echt verdwenen, maar hij raakt er wel van verdrietig. Hij zit nu op een bankje in de Bode, een van de vele tuinen die zijn verloren gegaan. (Foto: Emiel van Lier)

Terug naar af

Dit is een opsomming van de namen van de tuinders die zijn verdwenen. Het is een opsomming van de namen van de tuinders die zijn verdwenen. Het is een opsomming van de namen van de tuinders die zijn verdwenen.

Ransuilen

De familie van der Veen kwam er 27 jaar geleden, dat doet een kolon en ransuilen. Het is een opsomming van de namen van de tuinders die zijn verdwenen. Het is een opsomming van de namen van de tuinders die zijn verdwenen.

Depressie

Gezinnen hebben ook de Nieuwlandseweg. Het is een opsomming van de namen van de tuinders die zijn verdwenen. Het is een opsomming van de namen van de tuinders die zijn verdwenen.

Deelraad verstoort zomerse rust van volkstuinders

De hoeveelheid aan berichten over de plannen van de Stadsdeelraad Noord met het groene gebied van Schellingwoude heeft voor nogal wat onrust gezorgd bij de ruim vijfhonderd amateurtuinders van de tuincomplexen 'Wijkergouw' en 'Rust en Vreugd'. Vanavond organiseert het bestuur van 'Wijkergouw' derhalve een informatieavond voor de leden. Maar... wat valt er te informeren?

„Nog nooit ruzie met de mensen hier gehad, maar nu kijken diverse leden me met de nek aan, omdat ik ze onvoldoende of onjuiste informatie zou hebben verstrekt”, verzucht Wijkergouw-secretaris mevrouw Junkmans. Ze heeft al 27 jaar een tuin op het 28 jaar oude complex en is door haar leden afgevaardigd naar het bestuur van de Bond van Volkstuinders, de Amsterdamse bond van volkstuincomplexen. En zij, als bondsbestuurder, behoort toch van de hoed en de rand te weten, menen de leden-tuinders. Maar ook voor die bondsbestuurders zijn de handel en wandel van de deelraad niet helemaal duidelijk. De deelraad boog zich de afgelopen maanden over een concept-structuurvisie voor de noordelijke IJ-oevers, het gebied tussen Coentunnel en Schellingwoudebrug. In april van dit jaar pleitte het CDA in een nota aan H en W van Amsterdam voor woningbouw in het groene gebied van Schellingwoude, het zogenaamde deelgebied 13 in de structuurvisie.

Niet haalbaar

Het CDA-plan was overigens niet nieuw, want nog geen jaar daarvoor werd ook al over woningbouw op Schellingwoude gesproken. Met een brief van 21 augustus 1980 stelde wijkvoerder Edgar Peer de verontwaardigde volkstuinders gerust. „Woningbouw op de complexen zou niet haalbaar zijn”,

schreef hij toen. Op 29 mei organiseerde de PvdA een discussieavond in 'De Open Vaart' tussen PvdA en VVD. De VVD bleek enthousiast voor het CDA-plan, de PvdA stelde zich bij monde van Cori Beckman gereserveerd op. VVD-wijkvoerder Edgar Peer bood de tuinders een nieuwe locatie aan want hij zou met het gemeentebestuur van Landsmeer zijn overzegenomen dat het gebied tussen de Ringweg en de Burg Postweg zou worden bestemd tot volkstuinbouw. Op 13 juni werd de commissie verlijd met de aanwezigheid van enkele honderden tuinders die kwamen pleiten voor het behoud van hun tuincomplexen. Die pleidooien maakten blijkbaar indruk op de commissieleden, want de tuinders gingen opgelucht naar huis toen bleek dat de meeste fracties achter hen stonden. Diezelfde avond rechte het burgemeester Waltmans van Landsmeer weten van enige overeenkomst met het stadsdeel Noord niets te weten. Navraag bij de stadsdeelraad leert dat Peer's voorganger — Rob Goldsteen (PvdA) — geruime tijd geleden het gemeentebestuur van Landsmeer schriftelijk berispte aan een oud besluit het groengebied tussen Ringweg en Burg Postweg te reserveren als volkstuinbouw. Binnen dat gebied valt ook het nutstuincomplex 'De Molenaar', dat drie jaar geleden door Goldsteen officieel in gebruik werd gesteld. Het

De heer en mevrouw Kars, woonachtig aan de Waandendijk, hebben in maart van dit jaar de tuin op 'Wijkergouw' gehuurd om het huisje gekocht in het vertrouwen daar de komende jaren te kunnen genieten van rust, zon en natuur. (foto: Emiel van Lier)

plan van Goldsteen behelste het beheer over het desbetreffende gebied (dat sinds de gemeentelijke herindeling van 1 januari tot het grondgebied van Landsmeer behoort) aan de Stadsdeelraad Noord over te dragen. Landsmeer echter raagde nog niet op het voorstel, als gevolg waarvan ook bij 'De Molenaar' nog steeds onzekerheid over status en toekomst bestaat. Vervolgens kwam de deelraadsvergadering van 26 juni. De CDA-fractie diende een motie in, waarin werd voorgesteld de tuinders van Schellingwoude te garanderen dat zij de komende tien jaar zouden kunnen blijven zitten. Die motie werd niet aangenomen door IJ-gestemmen van PvdA, VVD en D66. Wel werd de avond besluiten tot het vaststellen van de struc-

tuurvisie, waarin het gebied Schellingwoude vooralsnog zijn groene bestemming kan behouden. Toplocatie De structuurvisie zal de komende jaren geconcretiseerd moeten worden in bestemmingsplannen per deelgebied. Daarbij streeft de stadsdeelraad te voldoen aan de 'opdracht' van de centrale stad om een bepaald aantal woningen te bouwen. Alhoewel deelgebied 13 (Schellingwoude) daarin vormdelijk niet de hoogste prioriteit zal krijgen, kan niet gebied tot één van de Noordamsterdamse toplocaties gerekend worden. Ringweg en diep vuurwater maken het gebied aantrekkelijk voor duurdere woningbouw, hoogwaardige bedrijvigheid en mogelijk ook toeristische. De tuinders echter betalen 0,58 per vierkante meter aan grondhuur. Een andere bestemming zou de grondopbrengst aanzienlijk kunnen verhogen en dat is waarnaar enkele deelraadsfracties verlangend uitzien. VVD-fractiechef Ferry Wiersz voorkomt alle onduidelijkheid rond zijn standpunt — „volkstuinen horen aan de rand van de stad en niet in de stad, dus de complexen van Schellingwoude moeten daar weg”. Bartje van Schiedden (PvdA) liet op 29 mei eenzelfde getuigenis horen toen zij pleitte voor een vorm van tuineren in of in de nabije omgeving van de woning. Met deze lokale nutstuinen werd geëxperimenteerd in de Bijlmermeer, welk experiment mislukte als gevolg van het grote verloop onder de bewoners. Een nieuw nutstuincomplex (zonder verblijfsaccommodaties) in Zuid-Oost echter had al voor de ingebruikname meer belangstellenden dan er tuinen waren. Een nieuwe toekomst voor volkstuinders misschien, maar vooralsnog zitten er ruim honderd tuinders op Schellingwoude, van wie er velen al een eerdere gedwongen verhuizing vanuit de Watergraafmeer hebben meegemaakt. Van wie velen ook — als gevolg van hun hoge leeftijd — geen fut meer hebben om elders weer opnieuw te beginnen. Het enige wat die tuinders op dit moment willen is duidelijkheid. Gerust is men op Schellingwoude niet, want "politiek moet je niet vertrouwen", aldus de heer Altenaar van de Commissie 'Verenigste Leden van Wijkergouw'.

Frits Tikkemeijer

later hersteld en nu heet het gewoon weer 'Wijkergouwtje' en verschijnt sinds de herfst van 2020 compleet in kleur. Dat het inmiddels veel meer kost dan het oude blaadje mag de pret niet drukken, 'een salontafel is nou eenmaal niet compleet zonder onze glossy Wijkergouwtje'.

Ten Slotte

Ik ben vast nog wel een aantal zaken vergeten. Maar ik mocht niet het hele Wijkergouwtje in mijn eentje vol schrijven. Bewust heb ik over het algemeen namen weggelaten, o.a. omdat het een te grote opsomming zou worden, terwijl veel mensen al geen tuin meer hebben.

Tijdens het schrijven van dit stuk kreeg ik corona. Mijn broer belde me om te vragen hoe het gaat. Ik vertel dat ik me vermaak met het doorlezen van 60 jaar Wijkergouwtjes, waarop er in zijn hoofd een laatje opengaat. Hij vertelt, dat hij in de jaren '60 van de vorige eeuw bij een hoveniersbedrijf werkte en er aan de Wijkergouw een tuincomplex was aangelegd. Hij en zijn collega's snoeiden er de beplanting op de buitensingels. Ook heeft hij heel veel stenen van de boerderij afgebikt. De gevel van de vervallen boerderij was omgehaald en werd later met de afgebikte stenen weer opgebouwd. Tja, ik kwam in 1995 op Wijkergouw, maar Wijkergouw zat al jaren eerder in mijn familie.

Het doorlezen van al die Wijkergouw-Jaarverslagen en Wijkergouwtjes geeft een geweldig overzicht van hoe de wereld om ons heen is veranderd. Het archaisch taalgebruik uit de jaren '60 van de vorige eeuw veranderde in hedendaags Nederlands. En zelfs vrouwen mogen meedoen tegenwoordig. Dat was in de jaren '90 nog wel een probleem, gezien uitspraken als: er staan vierendertig aspirant-leden ingeschreven, 'waaronder toch wel erg veel dames'.

Het verenigingsleven is veranderd in de loop der jaren net als de samenstelling van de tuinders, maar Wijkergouw heeft steeds weer bewezen dat het niet klein te krijgen is. Laten we tot in lengte van dagen zó doorgaan. ■

60 jaar Wijkergouwtjes

Bijna 30 jaar jaarverslagen en 30 jaar Wijkergouwtjes. In 1963 een simpel blaadje op A4 formaat, later op A5, vanaf voorjaar 2016 weer op A4 en inmiddels in full colour, met in de jaren '90 lange overzichten van de klaverjaswedstrijden. Het werd inmiddels gedrukt bij de Bond. In januari 2000 werd door de Bond een praktijktraining 'Het maken van je eigen verenigingsblad' gegeven. Maar of die door de toenmalige redactie gevolgd werd en of dat geholpen heeft? De kopij hing van knip- en plakwerk aan elkaar en de inhoud was soms bedroevend, blijkt uit een archiefstuk van 9 juni 2005.

"Ik heb het nog nooit gedaan, dus ik denk dat ik het wel kan." (Nelleke Bosland bij haar aantreden als penningmeester in 2017)

Na het herfstnummer van 2014 verschijnen er een jaar lang geen Wijkergouwtjes, totdat in het voorjaar van 2016 het blad in z'n huidige vorm verschijnt, weliswaar nog in zwart/wit uitvoering, maar met een omslag in full-colour, wat op de ALV later dat jaar met luid applaus wordt begroet. De sfeer die het blad uitstraalt is duidelijk verbeterd. Wel was het door een foutje 'Wijkergouw' gaan heten, maar dat is

De oude boerderij, voor de renovatie.

Het Wijkergouwtje maken, dat was leuk!

Tekst: Oud-redacteur Aleida Verheus, tuin 110

Jarenlang heb ik samen met Chris Teunissen de redactie gevormd van het Wijkergouwtje. Wanneer ik daarmee begon, weet ik écht niet meer. Mijn computer van destijds leeft ook niet meer dus daar kan ik het niet in nazoeken. Vijftien jaar geleden?? Misschien wel nog eerder.

Redactieteam

Chris en ik deden de redactie samen waarbij we wel de taken verdeelden: Chris deed de opmaak en later ook het werven van advertenties; ik deed de redactionele inhoud. Checken bij het bestuur wat erin zou moeten en wanneer dan de deadline was; goede ideeën van tuinders over een bijdrage tot leven brengen in een stukje. En vaak en veel oproepen doen tijdens de tuinbeurt: heb je iets? Stuur het in!

Typekamer

In het begin was het vaak nodig om handgeschreven of getypte blaadjes die we in de 'kopij-bus' in de boerderij ontvingen, over te typen op de computer. Meestal geen probleem maar de uitslagen van de jeu-de-boules of het klaverjassen wel, want dat moet natuurlijk ook weer keurig in rijtjes en niet verspringen. Zelfs de financiële stukken hebben we een keer handmatig ingevoerd: ik las de bedragen van de printjes die we hadden gekregen voor, en Chris tikte het in. We voelden ons net de typekamer van weleer.

Zure stukjes

Toen wij begonnen hebben we meteen besloten dat er geen anonieme bijdragen in het Wijkergouwtje thuishoorden. Dat was daarvoor nog wel eens het geval, vooral zure stukjes met geklaag over 'de jeugd'. Ook herinner ik mij het 'voorwoord van uw voorzitter', stukjes waaruit minder of meer expliciet bleek dat er nog héél wat te verbeteren viel. Destijds was het 'natuurlijk tuinieren' nog nauwelijks in beeld, en de 'wilde tuinen vol onkruid' waren sommige tuinders een doorn in het oog.

Mixed messages

Hilarisch vond ik het die keer dat we twee stukjes hadden ontvangen die vrijwel dezelfde inhoud bevatten en allebei in het krantje moesten voor de winter. Boodschap van het ene stukje: Maak rommelhoekjes in je tuin waar de egel kan schuilen! Boodschap van het andere stukje: Haal alle rommelhoekjes in de tuin weg tegen de ratten! De tuinders moesten er zelf maar wijs uit worden. We plaatsten ze braaf allebei.

Halve vrijstelling

Als redactiecommissie waren we vrijgesteld van tuinbeurten...maar eigenlijk vonden we dat niet zo nodig en misten we het ook! Dus kozen we ervoor om samen één vrijstelling te doen en elk 3 tuinbeurten per jaar. Dat gaf gelijk weer goede input voor stukjes en ideeën dus twee vliegen in één klap. Zo ontstond ook de rubriek 'Padpraat'. Die heeft niet lang bestaan maar in een wat onrustige tijd met gedoe tussen bestuur, tuincommissie en tuinders konden hier allerlei geruchten ontzenuwd worden.

Rubrieken

Trots was ik wel op de door mij bedachte rubriek 'Mijn tuin en ik' waarin ik aan de hand van een aantal vaste vragen tuinders liet vertellen over waar ze trots op zijn in hun tuin, waar ze mee worstelen en hoe ze hun droomtuin voor zich zien. Jarenlang verschenen er zo heel verschillende verhalen van zowel nieuwe tuinders als 'ouwe rotten'. Het gaf een mooi beeld waarom we allemaal zo blij zijn op Wijkergouw.

Chris introduceerde de 'prikbordrubriek' Vergeet-mij-nietjes. De papieren voorloper van het bankje bij 't Bos, zou je kunnen zeggen. Af te halen: koelkastje. Wie heeft er voor mij een stapelbed? Het aantal berichtjes bleef beperkt maar was toch een leuke voorziening. Mij heeft het aan een nieuw aanrechtblad voor mijn tuin geholpen, en anderen heb ik weer blij gemaakt met een koelkastje en een speeltoestel.

Eén ingezonden stukje vergeet ik nooit: de tuinder die klaagde over de schapenpoep die op het hoofdpad lag, nadat de schapen over ons complex verweid werden. Ik snapte daar niets van. Zó leuk had ik het gevonden dat ik verrast werd door hard geblaas, in mijn eigen tuin! Hoe leuk! Die poep, wat is daar nou voor ergs aan...Anyway, ook dat mag gezegd worden en zijn/haar ingezonden brief kreeg dus gewoon een plekje in het Wijkergouwtje.

Spreekbuis

We hebben ook pittige discussies gevoerd met het bestuur, naar aanleiding van een ingezonden stukje over 'de piano'. Ik weet echt niet meer waarom maar het bestuur wilde niet dat we dat plaatsten. Wij stelden: het Wijkergouwtje is de spreekbuis van de vereniging, niet alleen van het bestuur. Een weerwoord van het bestuur kan er altijd bij, maar stukken weigeren (en niet vanwege grove taal of beledigingen) daar konden Chris en ik niet mee leven. Dit heeft er zelfs toe geleid dat Chris voorzitter van het bestuur werd in de eerstvolgende verkiezingsronde, zodat ik op zoek moest naar een nieuwe vormgever.

En blij was ik met Robert Oomen, die het tot op heden prachtig vormgeeft. Met hem hebben we de overgang gemaakt van A5 naar A4 en kleurendruk; eerst alleen de omslag, later het gehele blad. En blij werd ik ook alweer een paar jaar geleden met Thea Adriaansen die het redactiewerk van mij overnam en er steeds voor zorgt dat we een mooi en gevarieerd 'lijfblad' hebben! Leve het Wijkergouwtje, 60 jaar jong! ■

Nieuwe vlinder op Wijkergouw: het Icarusblauwtje

Tekst en foto's: Pascal en Elja, tuin 2

Blauwe vlindertjes worden ook wel blauwtjes genoemd, er zijn ongeveer tien soorten blauwtjes in Nederland waarvan de meeste heel zeldzaam zijn. Op Wijkergouw hadden we al vele jaren het Boomblauwtje, er is nu eindelijk een nieuwe bijgekomen, **het Icarusblauwtje!** In september zagen we hem voor het eerst in het 'ratelaar-veldje' naast tuin 9.

Eigenlijk zaten we er al een tijdje op te hopen, want er staat een grote pol Rolklover. Dat is de 'waardplant', de plant waarop het Icarus-vrouwtje haar eitjes legt en waar de rupsen dus van eten.

De mannetjesvlinders zijn fel blauw gekleurd. De vrouwtjes zijn blauw met bruin of soms helemaal bruin en hebben geeloranje vlekjes langs de vleugelrand. Op de onderkant van de vleugels zitten zwarte stippen met een wit ringetje eromheen.

Als je hem ook in je tuin wil lokken raad ik je aan om ook Rolklover in je tuin te kweken. ■

Het Boomblauwtje is veel talrijker op Wijkergouw en heeft veel meer keuze uit waardplanten. Als je een blauw vlindertje ziet is de kans het grootst op een Boomblauwtje. Zo ziet het boomblauwtje er uit, met simpele kleine zwarte stipjes aan de onderkant van de vleugels. De bovenkant laat

hij maar zelden zien, maar dan valt de brede zwarte rand goed op:

Het Boomblauwtje is groter en vliegt sneller, hoger en onrustiger dan het Icarusblauwtje.

Nog een jubileum

Tineke en Chris in het Zonnetje

Tekst en foto: Marian Rozendaal

Op maandag 17 oktober 2022 hebben de begeleiders van Cordaan Tineke en Chris van Willigen met een leuke toespraak in het zonnetje gezet, omdat ze zich al twintig jaar lang inzetten om de pupillen en hun begeleiders een fijne plek te bezorgen in de boerderij van Wijkergouw. Ze ontvingen een prachtig boeket bloemen en een mooi versierd houten plateau met hun tuinnummer er op. Ik heb ze, mede namens het bestuur, als dank voor hun inzet ook bloemen aangeboden.

Het was een gezellige en feestelijke ochtend met accordeonmuziek door een van de pupillen en als afsluiting een gezamenlijke maaltijd met patatjes, frikandel of kroket en limonade. Voor Tineke en Chris denk ik een zeer geslaagde en welverdiende feestelijke dag.

De familie van Willigen laat weten iedereen hartelijk te bedanken voor deze verrassing. Het werd door hen zeer op prijs gesteld en ze hopen deze maand de groep weer te ontvangen. ■

Workshop Nestkastjes

Tekst: Thea Adriaansen

Foto: Joke van Pel

Het resultaat, incl. het voorbeeld

Op zaterdagmiddag 15 oktober 2022 verzamelde een groepje tuinders en kinderen zich in de boerderij om vogelnestkastjes te maken.

Eigenlijk zou deze workshop geleid worden voor Roger Nollet van tuin 5, maar helaas moest hij zich 's morgens ziekmelden.

Gelukkig konden Eileen van Stam en Gwen de Ruijter van de Tuincommissie inspringen en zorgde Marian Rozendaal, die toch met haar neefje aan de workshop deelnam, tussendoor voor koffie, thee en iets lekkers. Het timmerfeest kon dus gewoon doorgaan. Onder heidens kabaal werden 9 nestkastjes in elkaar gezet.

De nestkastjes, aangekocht door de Tuincommissie, werden aan de onderkant voorzien van het tuinnummer van de deelnemer, zodat ze later door het nestkastjesteam geplaatst kunnen worden in de buurt van de betreffende tuin. ■

Resultaat van de workshop

Workshop Ikebana

Tekst: Thea Adriaansen, met informatie van Tokyo.nl, de Nederlandse Ikebana Vereniging en de Ikenobo Zürich Study Group

Foto's: Cora Koene en Thea Adriaansen

Op 29 oktober jl. was ik in de boerderij om verslag te doen van de workshop Ikebana, via Marian Rozendaal georganiseerd door de Soroptimisten in het kader van de geldinzameling voor 100xtrees4life. De workshop werd gegeven door Mevr. Emiko Kannan.

Emiko is van oorsprong Japanees maar woont al meer dan veertig jaar in Nederland. Zij heeft haar opleiding Japanees Bloemschikkunst gevolgd aan de Ikenoboschool in Japan en is docente bij de Nederlandse Vereniging Ikenobo. Zij verzorgt de bloemstukken in het Okura Hotel in Amsterdam, werkt als hovenier in de Japanees tuin van de Botanische tuin van de VU en is gespecialiseerd in het kweken van Bonsai, miniatuur-bomen in pot. Ik mag dus wel zeggen: Een kenner bij uitstek.

Emiko begint met een uitleg over de geschiedenis en de filosofie van Ikebana. Ikebana is één van de Japanees kunstvormen en draait volledig om het maken van bloemstukken, het wordt daarom ook wel kado ("de weg van de bloemen") genoemd. Ikebana betekent letterlijk "levende bloemen". De naam Ikebana is afgeleid van de woorden Ikeru (leven, weer tot leven wekken) en Bana (bloem). De Japanees bloemsierkunst Ikebana bestaat inmiddels al bijna duizend jaar en is gebaseerd op boeddhistische rituelen.

Respect voor de natuur

'Respect voor de natuur en schoonheid van de wisseling van de seizoenen liggen ten grondslag aan Ikebana. De natuur werkt als inspiratiebron. Voor de Japanner zijn bloemen en takken ideale middelen om uitdrukking te geven aan gevoelens of een stemming. Er is bijna geen bloem of boom, waar de Japanner geen symbolische waarde aan toekent. Ikebana is, door het werken met deze vergankelijke materialen, als beeldende kunstvorm daarmee uniek in de wereld. Enkele symbolische voorbeelden zijn: Bamboe: buigzaamheid, Crocus: hoop, Iris: dapperheid en standvastigheid, Lotus: reinheid, Klimplanten: afhankelijkheid, Zonnebloem: levensvreugde en overdaad', aldus Esther Hoogland in het Nieuwsbulletin van de Nederlandse Ikebana Vereniging.

Hemel, mens, aarde

Een schikking wordt opgebouwd met een enkele tak, bloem en blad, van hoog naar laag, vertelt Emiko. Zij legt uit: 'Hoog is symbool voor de hemel, laag is de aarde. Midden is de mens, tussen hemel en aarde in. Voor ons is makkelijker te onthouden: hoog is vader, midden is moeder en laag is kind. Zij zijn altijd naar elkaar toe gericht om de eenheid tot uitdrukking te brengen'. Het gebruik van de materialen in de Japanees bloemschikkunst is afhankelijk van het seizoen. In de zomer zie je bijvoorbeeld een bloemstuk met felle kleuren, vruchten en knoppen en in de herfst zie je een bloemstuk met dode bladeren en mossen. Het bloemstuk hoeft dus niet altijd meer te bloeien.

Er zijn meerdere manieren van

schikken. Zo is de Moribana stijl ontwikkeld, een grotere schikking (kan wel 2 x 3 meter zijn) in een wijde schaal. Dit leidde tot de ontwikkeling van landschappen waarin geprobeerd wordt de schoonheid van de natuurlijke omgeving tot uitdrukking te brengen. Bergen, rivieren, water, wind, enz. hebben allemaal betekenis. Maar ook onweer en de echo. Karakteristiek is eerbied. Eerbied voor de onzichtbare krachten van het leven en de oneindigheid van de kosmos en een niet aflatende dank voor de seizoenen en de natuur. Zo is er ook een speciale Nieuwjaars-schikking met de opbrengst uit de bergen, zoals rijst en sinaasappels.

Na de uitleg volgt een diavoorstelling van verschillende bloemstukken en worden de diverse stijlen toegelicht.

Aan het werk

Emiko had voor heel veel materiaal gezorgd, deels ingekocht, deels geogst op Wijkergouw. De deelnemers hadden zelf een vaas of platte schaal meegenomen. Een platte schaal met een prikker werkt het makkelijkst. In de hals van een hoge vaas werd met takjes een kruis gezet, waardoor de opening kleiner werd gemaakt. Ook kan een vaas gevuld worden met zand of grind om de bloemen in te steken.

Er werd hard gewerkt. In sommige gevallen werd wel een uur besteed aan het schikken van 3 bloemen en takjes. Ik keek met bewondering naar het resultaat. Maar, zoals iemand al schreef in het tijdschrift, waarvan we allemaal een exemplaar kregen uitgereikt: "Bij deze eerste kennismaking met

ikebana moest ik wennen aan het feit dat de schikking werd gecorrigeerd, er resoluut bloemen uit werden gehaald en andere erin werden gezet. Uiteraard werd de schikking er mooier van." Zo geschiedde ook deze middag, maar uiteindelijk hadden alle deelnemers een mooi bloemstuk om mee naar huis te nemen.

Enkele medewerkers aan de middag kregen van het overgebleven materiaal een heel mooi boeket van Emiko aangeboden en ook liet ze in de boerderij een prachtige free-style schikking achter.

In Nederland zijn een aantal scholen waar je ikebana lessen of cursussen kunt volgen. Er is zelfs een Nederlandse Ikebana Vereniging (NIV) <https://ikebana-info.nl/over-ikebana/>. Ga je op cursus houdt er dan rekening mee dat het jaren duurt om het Japanse bloemschikken te beheersen. Geen zin in een ikebana cursus en wil je gewoon zelf lekker knutselen? Dan is het boek *Ikebana Unbound: A Modern Approach to the Ancient Japanese Art of Flower Arranging* een aanrader. Dit is de perfecte start voor beginners. ■

Geschiedenis

Planten hebben altijd al een grote rol gespeeld in de Japanse cultuur. Zo maken planten en bloemen een belangrijk onderdeel uit van de originele Japanse religie, Shinto genaamd. Dit is een oude religie die al bestond voor het Boeddhisme werd ingevoerd. Men geloofde dat men via planten geesten kon bereiken. Shinto verwijst naar eeuwenoude Japanse tradities en de nationale manier van leven vanuit natuurverering en voorouderverering. Vanuit de gedachte dat alles een ziel heeft, ook stenen, bomen of natuurverschijnselen. Zij zien in de bloemen- en bomenwereld de zegen en de wil van de Goden (Shinto). De naam Shinto werd voor het eerst gebruikt na de introductie van het Boeddhisme in Japan in het jaar 552, om zo de oude tradities te onderscheiden van het nieuwe Boeddhistische geloof.

Ikebana is een Boeddhistische uiting van liefde voor harmonie en de schoonheid van de natuur. In 587 werd een tempel gebouwd door prins Shōtoku, die bij een vijver in Kyoto een plek zocht om het boeddhisme te belijden. In de 7e eeuw bracht Ono-no-Imoko, een officiële afgezant, de praktijk van het plaatsen van boeddhistische bloemen op een altaar uit China naar Japan. Hij werd priester in de tempel en bracht de rest van zijn dagen door met bloemschikken. De oorspronkelijke

priesters van de tempel woonden aan de rand van de vijver. Het Japanse woord Ike 池 voor priester en Bō 坊 voor vijver werden verbonden door het deeltje no の en maakten het woord Ikenobō 池坊, priester van de vijver. De naam Ikenobō, verleend door de keizer, raakte gehecht aan deze priesters die zich specialiseerden in altaar arrangementen.

In de 8e eeuw begint men pas met het maken van bloemstukjes en wordt er over Japanse bloemsierkunst gesproken. Men legde bloemen bij Boeddhistische altaars als offer aan de goden. In het begin golden daarvoor geen strikte regels, maar in de loop der jaren ging men ook echt bloemschikken. Zo ontstonden de eerste 'stijlen' van Ikebana.

Voor een lange tijd werd dit bloemschikken niet als een kunstvorm gezien. Hier kwam in de 15e eeuw verandering in. De toenmalige 'shogun', Ashikaga Yoshimasa, was een groot fan van bloemschikken en erkende ikebana als kunstvorm. Hij bedacht zelfs meerdere regels waar men zich aan moest houden tijdens het bloemschikken.

Na deze periode kwamen de ontwikkelingen op het gebied van de Japanse bloemsierkunst in een stroomversnelling. Overal werden nieuwe stijlen ontwikkeld, elk met zijn eigen karakteristieke kenmerken.

Ikebana begon vele eeuwen geleden zoals vele andere kunstvormen als

middel van religieuze verering. Langzaam werd het religieuze aspect van Ikebana minder belangrijk en nam de puur esthetische belangstelling toe. Bloemschikkingen werden decoratieve elementen in de tokonoma, een nis in de Japanse gastenkamer. Vandaag de dag wordt deze vorm van Japans bloemschikken beoefend door duizenden mensen, wereldwijd. Alleen in Japan zijn al meer dan duizend scholen waar les wordt gegeven in deze kunstvorm. Er is onderscheid tussen de traditionele Ikebana schikking, waarin alleen materiaal uit eigen tuin wordt gebruikt en de Free-Style Ikebana, genaamd Jiyuka. Deze vrije stijl ontwikkelde zich verder na de 2e Wereldoorlog toen meer materiaal beschikbaar kwam, zoals lelies en orchideeën.

De Buitenwereld

Tekst en foto: Klaas Breunissen

'De gemeente houdt van de volkstuinders'

Zestig jaar Wijkergouw, zestig jaar gemeentebesluit. De volkstuinders kregen altijd veel mooie woorden te horen, maar moesten steeds op hun hoede zijn dat hun tuinen niet onder steen en beton verdwenen.

Toen volkstuinpark Insulinde in 1962 plaats moest maken voor de aanleg van een nieuw zwembad in de openlucht, het huidige Flevobad, zorgde de gemeente gelukkig voor vervangende grond voor de verdreven tuinders. Zij konden terecht in het nieuwe volkstuinpark Wijkergouw in Noord.

Aanrandingen

Vanaf de jaren zestig gebeurde het vaker, dat volkstuincomplexen plaats moesten maken voor woningbouw, de aanleg van wegen of voor voorzieningen. In veel gevallen werd de verdreven tuinders een alternatieve locatie aangewezen op nieuwe complexen aan de rand van de stad. Dat ging niet altijd zonder slag of stoot en vereiste soms veel druk van de kant van de tuinders en de Bond van Volkstuinders die sprak van 'aanrandingen van onze tuingroepen', maar meestal kwam het uiteindelijk redelijk goed.

Het was ook best een geworstel voor het gemeentebestuur, dat nieuwe woningen wilde bouwen en tegelijkertijd tegemoet wilde komen aan de behoefte van haar bewoners aan gezonde ontspanning. Bij de opening van de jaarlijkse Volkstuinweek in 1959 verwoordde de verantwoordelijk wethouder het zo: 'Het gemeentebestuur houdt van de volkstuinders, omdat zij een bijdrage leveren in de recreatie die van onschatbare betekenis moet worden geacht.'

Wrang

Maar op een gegeven moment raakte het grondgebied van de gemeente vol en waren er geen lege plekken meer over waarheen het groen dat moest wijken voor steen, verplaatst kon worden. Maar de vraag naar grond voor woningbouw bleef drukken. In zo'n situatie waren al die grote volkstuinparken toch wel erg aantrekkelijke bouwlocaties, al was er geen compensatiegrond meer te vinden. In deze eeuw is drie keer gepoogd het areaal volkstuingrond in de

stad te verkleinen, zonder dat daar compensatie tegenover stond.

(1) In 2010 stond in het ontwerp van de Structuurvisie 'Amsterdam 2040' - dat is de ruimtelijke toekomstvisie van de stad - te lezen dat de gemeente 'permanent wonen mogelijk [wilde] maken' op de tuinparken Wijkergouw, Rust & Vreugd, Sloterdijkermeer en Nut & Genoegen, evenals fietsroutes door de tuinparken. Na een storm van protest kwamen deze passages niet meer terug in de definitieve Structuurvisie zoals die in 2011 door de gemeenteraad werd vastgesteld.

(2) 2015 probeerde het gemeentebestuur het opnieuw. Onder het motto 'Koers 2025' ging de gemeente op zoek naar extra woningbouwlocaties, onder meer op zes volkstuinparken: Amstelglorie, Ons Buiten en de vier tuinparken bij de Johan Cruijff Arena in Ouder-Amstel. De Bond van Volkstuinders deed een klemmend beroep op de gemeenteraad en wees op het eeuwfeest dat zij in 2017 ging vieren. Het kan toch niet zo zijn 'dat het cadeau van de stad Amsterdam, waar het in 1917 allemaal begon, de opheffing van haar oudste en mooiste parken wordt. Wat zou dat wrang zijn en wat zou dat een ontkenning zijn van al het goede dat de volkstuinparken geboden hebben' aan Amsterdammers uit het verleden, het heden en in de toekomst. Uiteindelijk werd het directe gevaar voor Amstelglorie en Ons Buiten afgewend, maar de vier tuinparken in Ouder-Amstel, die liggen op grond die in eigendom van de gemeente Amsterdam is, werden vrijgegeven voor de woningbouw van de zogenaamde Nieuwe Kern. Het gevecht om de ruimte daar gaat nog steeds door en is nog niet definitief beslecht

20% minder of juist méér

(3) In 2020 kwam het gemeentebestuur met een nieuwe visie op het volkstuinwezen, die tot ongemeen heftige commotie heeft geleid. Een van de omstrede voorstellen uit die nota was om 20% van de oppervlakte van de volkstuinparken tot openbaar gebied te verklaren. Dat openbare gebied zou worden beheerd door de gemeente en worden afgescheiden van de privétuinen door nieuwe hekken. Kortom, het volkstuinareaal zou met 20% verkleind worden. Maar het massale verzet tegen deze plannen, óók tegen de voorgestelde huurverhoging van gemiddeld 500% heeft deze plannen van tafel geveegd. Inmiddels heeft de gemeenteraad eind 2021 een nieuw gemeentelijk

volkstuintenbeleid vastgesteld, waarin de positie van de huidige volkstuintenparken redelijk veilig is gesteld. De Bond pleitte in deze discussie over het gemeentelijk beleid onder meer juist voor de uitbreiding van het aantal volkstuintenparken in de stad, met de logische redenering: er komen meer mensen in Amsterdam wonen, dus zijn er meer groene voorzieningen nodig zoals volkstuintenparken. De gemeenteraad heeft dat pleidooi vooralsnog niet ingewilligd.

Goed toeven

De laatste tientallen jaren klinkt steeds duidelijker het geluid, dat meer Amsterdammers van de volkstuintenparken moeten kunnen genieten dan alleen de tuinders zelf. Dat is best een begrijpelijke roep. Als de stad drukker wordt, groeit ook de behoefte aan recreatieve voorzieningen en wordt creatief gezocht naar nieuwe mogelijkheden. Zo is het interessante rijtje volkstuintenparken, begraafplaatsen en sportparken ontstaan, een rijtje van 'groengebieden' die mogelijk geschikt zijn voor (aangepast) recreatief medegebruik door andere mensen dan de directe doelgroep.

In 1975 lezen we in een gemeentelijke nota over openlucht recreatie dat de naoorlogse ontwikkeling van nutstuinten naar recreatietuinten zich voorziet en dat volkstuintencomplexen zich steeds meer ontwikkelen tot 'parken waar het niet alleen voor de volkstuinte maar voor iedereen goed toeven is'. Zij vervullen een belangrijke sociale functie.

In 2005 leidt dat tot de gemeentelijke 'Nota Volkstuinten', die de gemeenteraad aanneemt. De nota besteedt niet alleen veel woorden aan 'het waarborgen van een voldoende aanbod van volkstuinten', maar vooral aan de noodzakelijk geachte 'modernisering' van de volkstuintenparken. Volgens de gemeente moeten er maatregelen genomen worden 'ter vergroting van de publieksfunctie en de gebruiksfrequentie met behoud

van de basiskarakteristieken van het volkstuintenpark'. Dé basiskarakteristiek van de volkstuinten is volgens de nota overigens het 'actief tuinieren'.

Herhaling

De nota uit 2005 bevatte veel mooie gedachten en voorstellen, maar van uitvoering in de praktijk kwam weinig terecht.

Een paar jaar geleden pakte het gemeentebestuur de draad weer op en kwam met nieuwe voorstellen voor het volkstuintenbeleid. We weten allemaal dat dat eerst geweldige commotie veroorzaakte, maar uiteindelijk eind 2021 leidde tot een door volkstuinte dragend en door de gemeenteraad bekrachtigd plan. De grotere toegankelijkheid van volkstuintenparken en het grotere medegebruik door niet-tuinders zijn daarbij cruciale rode draden.

Maar helaas, afgelopen jaar (2022) heeft de gemeente het weer laten afweten in het beschikbaar stellen van de toegezegde en benodigde menskracht en financiën. Herhaalt de geschiedenis zich? ■

Nieuw Vredelust is een van de tuinen bij de Johan Cruijff Arena, die op dit moment serieus bedreigd wordt

Norm

Tekst: Klaas Breunissen

Hoeveel volkstuintgrond heeft de stad nodig?

Volgens het Algemeen Uitbreidingsplan (AUB) is dat 5,25 m² volkstuintgrond per inwoner. Het AUB dateert van vlak voor de Tweede Wereldoorlog en was richtinggevend voor de uitbreiding van de stad met nieuwbouwwijken. In de jaren zestig van de vorige eeuw werd deze AUB-norm door de gemeente en door de Bond vaak genoemd.

Cijfers van de gemeentelijke Dienst Publieke Werken over het jaar 1961.

Totale oppervlakte volkstuinten: 224 hectare en aantal inwoners: 865.703. Dat betekent dat er per inwoner 2,6

m² volkstuintgrond beschikbaar was. D.w.z. er was ruim 200 ha te weinig volkstuintgrond!

De Bond van Volkstuinte schreef in haar Jaarverslag van 1969 dat de behoefte aan recreatie op dat moment veel sterker was dan in de tijd dat het AUB werd vastgesteld en dat de norm daarom hoger gesteld moest worden. 'Onze taak zal het zijn om bij het Gemeentebestuur te blijven aandringen, dat er op korte termijn meer grond voor volkstuinten beschikbaar komt.'

Cijfers van 2022 volgens de gemeentelijke website:

volkstuinteareaal ruim 300 ha en aantal inwoners 882.633. Dat betekent: er is nu 3,4 m² volkstuintgrond per inwoner. Er is dus volgens de AUB-norm nog een tekort van 143 ha volkstuintgrond in de stad!

Eetgast

Tekst: Michael Kerkhof

Je niets aantrekken van
mijn aanwezigheid
driftig schokkend
verschuiven van
grond bedekkende
gevallen bladeren
op zoek naar
eetbaar leven
dat onderblads werkt
aan compostering
een gelukkig onverbiddelijk
en onafwendbaar
natuureigen proces
mijn tuinmerel oogt als
onverschrokken
voedselverzamelaar
pikt de sporen van leven
uit de omgewoelde
zwartbruine ondergrond
blinkt een wakker oog
in mijn richting
zich onverschrokken
bewust te weten
in jouw tuin
ben ik, eigen baas
Eet ze, denk ik dan

Tuinfeest

Tekst: Moniek van der Kroef

Je kunt de stammen van de bomen afpellen
en laag voor laag de jaarringen tellen

om omslachtig te leren hoe lang ze hier staan
maar gestroopt wel van al het leven ontdaan

of er op vertrouwen dat het allemaal waar is
dat ons park, onze tuin inmiddels wel 60 jaar is

terwijl de bomen onverstoort verder groeien
zodat hun bloesem ook dit jubeljaar kan bloeien

de tulpenbollen zijn wel door muizen opgegeten
maar gelukkig hebben die de narcissen vergeten

zij gaan wijd open met hun hele gele pracht
een beter tuinfeest kan niet worden verwacht

Tuindagboek

Tekst en foto's: Anna van Amstel, tuin 33

Augustus '20 kwam tuin 33 in mijn bezit. 'Een opknappertje' zoals dat zo mooi heet. Huis en tuin waren behoorlijk verwaarloosd: voor de tuin kreeg ik zelfs geld toe om o.a. de jpanse duizendknoop en heermoes te gaan bestrijden. Het geluk was dat ik al snel met pensioen zou gaan dus zo'n klus kwam wel op het goede moment! De tuin had ook veel in petto met o.a. de prachtige sierlijke magnolia.

Ik woon in A'dam Oost. Op de fiets via pontje, Vliegenbos en Nieuwendammerdijk, fiets ik zo het tuinpark in. Mijn partner Aart-Jan komt soms op bezoek en helpt me o.a. met struiken en fruitbomen planten en snoeien zodat de tuin in grote lijnen weer een mooi aanzien krijgt. En ik kreeg vogelhuisjes van hem (waar zowaar dit voorjaar een nest met kuifmeesjes uitvloog).

Bij mijn afscheid op het werk was geen afscheidsfeest mogelijk i.v.m. corona maar 'oud' collega's kwamen het eerste jaar in kleine groepjes op de tuin langs, gezellige afscheidsfeestjes!

Nu twee jaar later kan ik bijna niet geloven wat er allemaal is gebeurd. Inmiddels heb ik een tuin met pruimenbomen, mispel, vijg en diversen bessenstruiken en aardbeien. Bij de siertuin teel ik ook wat groenten o.a. palmkool, pastinaak en bonen wat bijdraagt aan een decoratieve sfeer. En dan is er de grote bloeiende klimop 'die sta in de weg' maar die me veel privacy geeft én ook veel insecten en vlinders aantrekt.

Ook het huisje heeft een metamorfose ondergaan! Vroeger heb ik enige tijd als timmervrouw in de bouw gewerkt. Dat komt nu goed van pas. Maar soms is/was hulp wel noodzakelijk: vloerplaten in je eentje hanteren is lastig.

En het buitenwerk met ringbalken en een deel houtwerk vernieuwen besteedde ik graag uit, waarbij ik me aandiende als een goed werkmaatje. Ook de verflus van het huisje heb ik uitbesteed: daar ben ik nog steeds erg blij mee want er is nog altijd werk genoeg.

Het is een heerlijke uitvalsbasis geworden met veel gezelligheid om me heen. Tussen het klusgebeuren even uitrusten en 'bijtanken' met koffie en/of een praatje met medetuinders die ook aan het klussen of tuinieren zijn.

De tuinbeurten ervaar ik als een sociaal gebeuren op zich. Kennismaking met andere tuinders is laagdrempelig en het gebeurde regelmatig dat we na afloop even naar elkaars tuin gingen kijken.

De tuin is een aanwinst voor mijn lichaamsbeweging, gezelligheid en sociale contacten. Soms komen andere dingen daarmee wel in het gedrang zoals bezoek aan familie en vrienden en aan mijn hobby's toekomen wat ik al zolang van plan was...maar misschien, wie weet...als het huisje klaar is?!

...En net toen ik dacht de jpanse duizendknoop redelijk onder controle te hebben kwam ik deze week rondom het zinkputje nog grote kluiten met uitlopende wortels tegen. Aiiii wat een hardnekkige exoot! Diep in de klei woekert ie voort met zijn oranje dikke wortels en meer aan de oppervlakte met kleine witte haarwortels. Maar ik laat me niet gek maken en probeer de plant geleidelijk aan onder controle te krijgen en, wie weet, uit te roeien zodat inheemse soorten met bijbehorende insecten alle ruimte krijgen! ■

De wortels van de jpanse duizendknoop

Zwammen in de vlindertuin

Foto's: Adri Muller

Adri Muller stuurde ons dit berichtje: Ik ben weer even in het bosdeel van de Vlindertuin geweest en zag allerlei mooie zwammen. Misschien ook leuk voor in het Wijkergouwtje.

En natuurlijk kregen we ook de rood met witte stippen op de tuin van Nieko Nierop (228) weer te zien. Die bofkont heeft ze elk jaar! Het is oneerlijk verdeeld in de wereld.

Foto: Nieko Nierop

En dan was er nog deze, gestuurd door Nelleke Bosland van tuin 46.

Geduld!

Op de site van Egelbescherming Nederland vonden we eenzelfde soort waarschuwing: Voorjaarskriebels? Wacht nog even!

Bij de meeste mensen begint het al te kriebelen, lekker de tuin in, alles opruimen, schoonmaken en klaarmaken voor een heerlijke zomer. Door de opwarming van de aarde pakken we steeds eerder onze tuin aan, terwijl alle dieren nog in diepe rust zijn en de insecten nog in de grond aan het overwinteren zijn.

Echt niet doen dus!

Schrijfwedstrijd: Wijkergouw 70 jaar!

Schrijf een kort verhaal van max. 700 woorden, met als thema **Wijkergouw 70 jaar**, of te wel hoe ziet Wijkergouw er over 10 jaar uit? Zet de klimaatverandering door, hoe staat het verenigingsleven ervoor? Of staat het water ons dan aan de lippen en zijn de Aliens geland? Laat je fantasie de vrije loop.

Trek je niet te veel aan van regels over hoe het hoort. We letten niet op schrijffouten, het moet gewoon een leuk verhaal zijn. We hebben natuurlijk weer een vakjury bereid gevonden het eindoordeel te vellen en voor de winnaar een leuke prijs.

Stuur je verhaal vóór 1 maart a.s. naar Wijkergouwtje@gmail.com

Borrel mét hoofdprijs

Foto: Joke van Pel

Op zondag 30 oktober j.l. gaf het bestuur weer een gezellige borrel. Er werd flink bijgepraat door de aanwezigen. Deze gelegenheid werd meteen te baat genomen om de prijs uit te reiken voor de winnende foto van de fotowedstrijd van afgelopen zomer. De foto geeft naar inzicht van de jury het beste het zomergevoel op Wijkergouw weer; het plezier, het genoegen van het hebben van een tuin op Wijkergouw: de zomer spát ervan af. De gelukkige winnaar was Philippa Collin van tuin 178. Zij kreeg een ingelijste vergroting van haar foto en bovendien komt die óók in de boerderij te hangen. De bedoeling is, hier een fotogalerij van te maken, door er ieder jaar een foto aan toe te voegen. ■

Philippa krijgt de prijs uitgereikt.

Vlinders

Overgenomen van de Vlinderstichting

Afbeelding: Vlinderstichting.

Ook al is het nog vroeg in het jaar, er kunnen al vlinders gezien worden. Vooral op een zonnige dag ontwaken veel vlinders uit hun winterslaap en -rust. Ze zaten weggekropen in holle bomen of in schuurtjes en andere koele plekken, zoals de kleine vos en de dagpauwoog, of ze zaten in groenblijvende struiken en takkenbossen zoals citroenvlinder en gehakkelde aurelia. Deze vlinders zijn gebouwd om hier de winter door te brengen en kunnen daar dus prima tegen. Ook een korte koude periode is voor deze vlinders geen enkel probleem. De citroenvlinder is er altijd als eerste bij van de vier vlinderoverwintersaars. Deze grote vlinder is ook erg opvallend, met de felgele kleur van de mannetjes.

In Memoriam

De familie van Wil Tim liet ons het verdrietige nieuws weten dat Wil op 19 oktober j.l. is overleden. De meeste tuinders kennen haar als vaste kracht achter de toonbank van de winkel. Ze maakte daar altijd een gezellig praatje met de tuinders die wat bij haar kochten (en ook met degenen die niets kochten) en ze schonk daarbij vaak een lekkere kop koffie. Begin 2021 besloot Wil om, na jarenlange trouwe dienst, te stoppen met haar werk in de winkel; het werd haar te zwaar. We wensen haar familie en vrienden veel sterkte toe met het verwerken van dit verlies. Voor degenen die een kaartje willen sturen, het correspondentieadres is: Mw. J.S. Wiersma, Buitenlust 54 1111 JK Diemen.

Help!

Op het tuinpark en dus tijdens de werkbeurten is in het voorjaar altijd veel werk te verzetten. Door de grote hoeveelheid werk zijn we genoodzaakt klussen over meerdere weken uit te smeren terwijl we ze juist graag zo snel als mogelijk willen afronden.

Iedereen kan helpen door de in de herfst en winter afgewaaide takken op een bergje bij elkaar te verzamelen. Bij het langslopen even een tak meenemen, scheelt al. Denk daarbij bijvoorbeeld aan de takken van de essen langs de buitensingels. De bergjes of bergen takken kunnen we gemakkelijk in de werkbeurt afvoeren. Uiteraard mag je dat zelf ook doen.

Het wordt zeer gewaardeerd en de tijd die we ermee besparen in de werkbeurt kunnen we weer voor andere nuttige klussen inzetten. ■

Thea's WWWeetjes

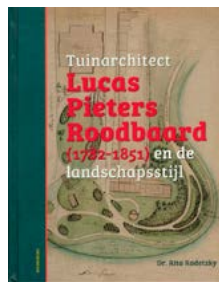
De eerste veldgids voor de hommels van de Lage Landen

Met hun aabare uiterlijk en bonte kleuren behoren hommels tot de meest bekende en geliefde insecten. Tegelijkertijd vormen ze één van de meest bedreigde groepen van bijen. Een complete veldgids voor de Lage Landen was er tot nu toe echter niet. Met het verschijnen van de Veldgids Hommels van Nederland en België is daar nu verandering in gekomen. In de inleidende hoofdstukken is er naast de herkenning van soorten ook veel aandacht voor de levenswijze van hommels en hun commensalen en parasieten. Zo leer je wat de relatie is tussen hommels en het gewoon knuppeltje, de grote mierwesp of het zwartspriethommelkevertje en waarom hommelmantjes geen vader hebben, maar wel een grootvader en geen zonen kunnen krijgen, maar wel kleinzonen! Ook wordt er aandacht besteed aan de bedreigingen waar hommels aan blootstaan en hoe ze geholpen kunnen worden. Het boek is uitgegeven door de KNNV Uitgeverij in samenwerking met EIS Kenniscentrum Insecten en Naturalis Biodiversity Center. Verkrijgbaar bij de KNNV Uitgeverij, <https://knnvuitgeverij.nl/artikel/veldgids-hommels.html> en in de boekhandel.

Voedselbaronnen

De wereldwijde voedselproductie en alles wat daarmee samenhangt (van kunstmest tot tractoren tot zaden tot brood bakken tot slachten tot financieren) wordt gedomineerd door grote bedrijven. Een recent rapport van een kleine onderzoekclub (ETC Group, een NGO), waarover een artikel verscheen in The Guardian, laat zien hoe schokkend die dominantie

is. En ook hoe die in de afgelopen jaren alleen maar is toegenomen. Slechts vier (4!) bedrijven hebben de helft van de wereldwijde markt in landbouwzaden in handen, en diezelfde 4 bedrijven samen controleren 62% van de markt voor landbouwgif. Het is een krachtig (Engelstalig) rapport dat de moeite waard is om in z'n geheel te lezen, in de lange of de korte versie. Mocht je dat niet zien zitten – lees dan vooral verder op <https://mergenmetz.nl/blog/voedselbaronnen/>

Roodbaard de landschaps- en tuinarchitect

Roodbaard is een vrij onbekende maar in het noorden van Nederland beroemde

landschapsarchitect die hele fraaie ontwerpen op zijn naam heeft staan. Dit boek is een prachtig eerbetoon, voor iedereen die van parken en tuinen houdt. Het is een lijk en ronduit indrukwekkend boek, rijk gedocumenteerd, veel historische tekeningen en foto's en bovenal bijzonder leerzaam over de ontwikkeling van de landschapsarchitectuur in de noordelijke provincies. Uitgeverij Noordboek, ISBN 978 90 5615 7517. Zie volledige recensie <https://mergenmetz.nl/blog/roodbaard-de-landschaps-en-tuinarchitect/>. Te koop in de boekhandel van steen en cement.

Planten en kruiden voor de geest

Dit boek dat gaat over het gebruik van planten als heilzame middelen op het gebied van mentale zaken, is een heuse aanwinst. Geschreven door twee Engelse wetenschappers met

groene vingers, behandelt het een grote diversiteit aan planten. Je vindt er zowel wetenschappelijke onderbouwing als praktische toepassing.

Ondanks storende slordigheden (in de vertaling of in het origineel?) toch een aanrader. De hele recensie is te lezen op <https://mergenmetz.nl/blog/recensies/planten-en-kruiden-voor-de-geest/>. Te koop in de boekhandel van steen en cement. ISBN 978 90 5615 878 1, Uitgeverij Sterck & de Vreese.

Veel meer interessante recensies zijn te lezen op de site van Mergenmetz, <https://mergenmetz.nl/blog/>

'Ik wil ook militaire beplanting in mijn tuin'

Wist u dat de meidoornhaag vroeger werd ingezet als militaire verdediging. De plant is zo stekelig en ondoordringbaar dat het als prikkeldraad werd ingezet voordat er prikkeldraad was uitgevonden. Een uitvinding die pas in 1837 is gedaan. Die meidoorn en andere beplanting hebben nog veel meer voordelen om ongewilde gasten buiten de deur te houden. Maarten van Rossem bezoekt in deze aflevering van 'Van Rossem Vertelt' Fort Vechten. Maarten komt uiteindelijk tot de conclusie dat vanwege de ondoordringbare wortelstructuren en de bovengrondse stekels, een meidoornhaag essentieel in je tuin is. Het complete verhaal over de Waterlinie is te zien op <https://www.rtvutrecht.nl/nieuws/3490028/van-rossem-vertelt-over-de-waterlinies-ik->

wil-ook-militaire-beplanting-in-mijn-tuin

Perronpapegaaien en krekeldeliners

Op safari in de stad, van Auke-Florian Hiemstra
Verrassend boek over onze veelzijdige stadsnatuur, voor iedereen vanaf 9 jaar.

Wie dit boek leest, zal nooit meer op dezelfde manier door de stad lopen! Met prachtige kleurenillustraties van Annette Fienieg. Leeftijdsindicatie: 9 - 100 jaar
ISBN: 9789021683454 Uitgeverij Ploegsma

Het ultieme bomenboek

Bomen presenteert helder en op een allesomvattende manier het belang van bomen voor de mensheid, de gezondheid van de aarde en voor onze toekomst. Met adembenemende fotografie, schitterende illustraties en verhelderende infographics beschrijft expert Paul Smith alle facetten van bomen: van zaden en vormen tot fruit, bloemen en bladeren, van ingewikkelde basten en bladpatronen tot de structuur van wortels en takken. Uitgebreide recensie op <https://tijdschriftdetuin.nl/het-ultieme-bomenboek/>. EAN: 9789089899088, Uitgeverij Terra

Land van Ons

Trouw presenteerde 6 oktober 2022 de jaarlijkse 'Duurzame top 100', een lijst voor uitblinkers die zich 'van onderop' inzetten voor duurzaamheid. Denk aan doortastende bomenplanters, duurzame voedsel telers en burgerinitiatieven. Coöperatie Land van Ons is alle drie en staat dan ook op de vijfde plek. Sinds 2019 kochten zij tweehonderd hectare grond om plaats te maken voor natuurvriendelijke landbouw. Land van Ons heeft inmiddels op twaalf

percelen de schop in de grond gestoken en is blij met de vermelding in de 'Duurzame top 100'. Het doel van Land van Ons is herstel van biodiversiteit en landschap. De coöperatie doet dit door landbouwgrond te kopen. Bijna twee derde van de grond in Nederland is landbouwgrond. Investeren in de natuur is óók goed, maar daar zijn al veel andere organisaties mee bezig. Land van Ons wil het boerenland weer aantrekkelijk maken door bijvoorbeeld hagen, singels en houtwallen te herstellen en een diversiteit aan gewassen en kruiden terug te brengen. Om plek te bieden aan insecten, vogels en andere dieren. Lees verder op <https://www.naturetoday.com/intl/nl/nature-reports/message/?msg=29863> en op <https://landvanons.nl/>

De verkiezingen in 2023 gaan ook over vogels

Op 15 maart a.s. mogen we stemmen voor de Provinciale Staten en de waterschappen. Deze organisaties spelen een belangrijke rol bij natuurherstel en daardoor ook voor het herstel van vogelpopulaties. Vogelbescherming heeft al contact opgenomen met de verkiesbare partijen; zij sporen ze aan om in hun verkiezingsprogramma's prioriteit te geven aan natuurinclusieve landbouw, door bermen, dijken en oevers natuurvriendelijk te beheren en door bij waterbeheer zo veel mogelijk water vast te houden. Dat is in het belang van natuur in het algemeen en vogels in het bijzonder. En daarmee in het belang van ons allemaal. Wilt u weten welke adviezen we naar uw provincie of waterschap hebben gestuurd. Op <https://www.vogelbescherming.nl/docs/701749ba-e2d7-4a38-8e39-3f6234242af4.pdf> leest u welke brief aan de Provincie Noord-Holland is gestuurd.

2023 wordt het Jaar van de Scholekster

Het gaat niet goed met de scholekster in Nederland. Daarmee is deze soort hetzelfde lot beschoren als bijvoorbeeld de grutto en de

kievit. Vergelijken met deze andere weidevogels heeft de scholekster nog meer problemen, en maakt daarom zeker kans op de titel nationale pechvogel. Lees het hele verhaal op <https://www.naturetoday.com/intl/nl/nature-reports/message/?msg=30167> en doe mee met het onderzoek.

Uilen herkennen

Op <https://www.bnnvara.nl/vroegevogels/artikelen/uilen-in-nederland-herkennen> kun je uilen leren herkennen. De laatste tijd worden er veel foto's geüpload van uilen. Vooral ransuilen en bosuilen zijn erg populair onder de natuurfotografen. Het blijft lastig om uilen uit elkaar te houden, al helemaal omdat de meeste uilensoorten nachtdieren zijn en dus niet zo vaak gezien worden. Daarom heeft Vroege Vogels ze op een rijtje gezet met de belangrijkste kenmerken erbij. In Nederland komen zes soorten uilen voor en drie soorten uilen zijn hier als dwaalgast gezien.

De wortels van ons land

Aanrader van de eerste orde. Cultuurgeschiedenis van de 21 beroemdste bomen van Nederland, luidt de ondertitel van dit boek van de Utrechtse boswachter Joris Jan Hellevoort. Behalve van bomen houdt hij ook van geschiedenis. Hij maakte dit prachtige boek waar de liefde voor bomen als het ware uit gutst. De schrijver vertelt over iedere boom uitgebreide verhalen op basis van literatuuronderzoek. Uitgeverij Elikser, ISBN 978 9463 65 459 3 ■

Het bestuur in de oude samenstelling:

v.l.n.r. Andrea van Pol, Margot van de Zilver, Nelleke Bosland, Cora Koene en Diny Teekman

Een feestelijk nieuwjaar!

Beste tuinders,

Allereerst wenst het bestuur alle tuinders een mooi, gelukkig en groeizaam jaar toe. Veel dank gaat uit naar iedereen die zich in het afgelopen jaar extra heeft ingezet voor Wijkergouw. Zonder jullie kan het park niet bestaan. En over bestaan gesproken...Het is in dit Wijkergouwtje niet onopgemerkt gebleven, ons prachtige tuinpark bestaat nu 60 jaar. Zo'n kroonjaar moet natuurlijk groots gevierd worden!

In de ALV van november j.l. riepen we op tot een jubileumcommissie. Er hebben zich meteen enige tuinders aangemeld die op zondag 4 juni a.s. een Groenmarktdag gaan organiseren. Dat is een mooi plan. Nou leek het ons zo leuk om door het hele seizoen meerdere feestelijkheden te hebben: b.v. verkiezing mooiste tuin, kunstroute, rommelmarkt, uiteraard een feest, picknicks, wat dan ook. Wie van jullie wil er in de commissie gaan zitten, dan wel een activiteit op pakken? Meld je aan bij het bestuur tuinparkwijkergouw@gmail.com en we gaan er een onvergetelijk Sweet Sixty Season van maken!

Namens het voltallige bestuur, hartelijke groene groet,
Andrea van Pol, voorzitter.

Verlag 78e Algemene Ledenvergadering Tuinpark Wijkergouw, 26 november 2022

Aanwezig:

Bestuur: Andrea van Pol, Cora Koene, Diny Teekman, Margot van de Zilver, Nelleke Bosland

Leden: 50

Afgevaardigde van de Bond: Geen - Annemieke Timmerman is verhinderd

Voorzitter (technisch): Klaas Breunissen

Notulist: Cora Koene (i.a.v. Loes Markenstein)

1. Opening en vaststellen van de agenda

Klaas opent de vergadering om 14.05 uur en verwelkomt de aanwezigen. Voorstel om agendapunt 5 (Evaluatie pilot sociaal huisje) vóór agendapunt 4 (Begroting 2023) te bespreken; dit omdat de stemming over het wel of niet doorgaan met het sociaal huisje van invloed is op de begroting. Dit voorstel wordt aangenomen.

2. Mededelingen vanuit het bestuur

Andrea verwelkomt de nieuwe tuinders; maar er blijken geen nieuwe tuinders aanwezig te zijn bij deze ALV.

De vergadering gedenkt met een minuut stilte het overlijden van Wil Tim en Otto Röckener eerder dit jaar.

Andrea meldt dat er op de grote parkeerplaats twee invaliden-parkeerplekken zijn gemaakt. Ze vraagt de tuinders zonder mobiele beperkingen deze plekken te respecteren en er niet te parkeren.

De stoep en het pad bij de voordeur van de boerderij zijn gerepareerd; met dank aan Hans van der Zwan.

Graag ieders aandacht voor de button 'Mijn Tuin' op de website van de Bond van Volkstuinders. Deze moet gebruikt worden in geval van adreswijzigingen; ook kunnen daar schademeldingen gedaan worden. Tuinders zijn in het vervolg zelf verantwoordelijk voor de juiste adresgegevens.

Er zijn drie offertes aangevraagd om een nieuwe behekking te realiseren. Een goede behekking is nodig voor de

veiligheid op het tuinpark voor de tuinders en voor de toegankelijkheid voor bezoekers. Volgend jaar wordt betaald parkeren in Amsterdam Noord ingevoerd. De verwachting is dat dan veel niet-tuinders onze parkeerplaats zullen willen gaan gebruiken. Dit is ook een goede reden om een adequate behekking te hebben. De sloten van de huidige hekken moeten op termijn vervangen worden omdat de voorraad sleutels bijna op. Nieuwe sleutels laten maken is geen optie omdat deze niet meer gecertificeerd kunnen worden. En, kopieën van de sleutels beschadigen het slot. Twee leden van het bestuur hebben de drie offertes doorgesproken met twee tuinders. Omdat overwogen wordt om elektronisch bedienbare hekken te laten installeren, wordt gevraagd of tuinders met affiniteit en verstand van zaken op dit gebied mee willen denken over wat de mogelijkheden en onmogelijkheden zijn. Graag een berichtje naar het bestuur om je aan te melden. In de volgende ALV-vergadering zal de eindconclusie met de tuinders worden besproken en zal er over worden gestemd. Het gaat hier over een aanzienlijke uitgave.

Er wordt een oproep aan tuinders gedaan om zitting te nemen in het bestuur. Een bestuur van zeven leden is ideaal, omdat dan het werk en de taken beter verdeeld kunnen worden.

3. Verslag 77ste ALV van 4 juni 2022

Er zijn geen op- of aanmerkingen over het verslag en het wordt daarom, met dank aan de notuliste Loes Markenstein, goedgekeurd.

5. Evaluatie pilot sociaal huisje 'De Verpozing' (tuin 72) en stemming

Andrea geeft een korte inleiding. Het initiatief voor het sociaal huisje is tijdens de ALV van 4 juni 2022 besproken. In deze vergadering zijn de criteria vastgesteld waaraan het huisje functioneel zou moeten voldoen (o.a. minimaal 12 weken geboekt in 2022). Het hebben van een verhuurmogelijkheid op het park past in het gemeentebestuur: meer openheid van het tuinpark, vakantiemogelijkheid voor minderdraagkrachtigen (sociaal) etc. Andere tuinparken in Amsterdam hebben een soortgelijk huisje. De pilot is in de ALV-najaarsvergadering van 2021 besproken en de leden hebben daar toen mee ingestemd.

Renée (tuin 56), initiatiefnemer van het plan voor het sociaal huisje, geeft een korte toelichting over wat de ervaringen waren dit tuinseizoen. De huurders waren zonder uitzondering positief. Het huisje is in totaal 20 weken geboekt. De omwonende tuinders hadden geen klachten over bv. lawaaioverlast. Wel bleek dat de laatste paar weken vanwege de kou het verblijf in het huisje niet comfortabel voor de huurders was. Ook is besloten het huisje alleen aan inwoners van Amsterdam te verhuren. De mogelijkheid om het huis te huren zal ook onder de aandacht worden gebracht van aspirant-tuinders zodat zij even kunnen ervaren hoe het hebben van een volkstuin is.

N.a.v. een vraag van de tuinder van tuin 126 laat Andrea weten dat de aankoopkosten van het sociaal huisje zullen worden terugverdiend bij de verkoop van het huisje. Renée zal afstemmen met andere tuinparken of het eventuele verhogen van de huurprijs tot 190 euro (was 170 euro) in lijn is met de prijs die andere parken vragen. Een verhoging van de huurprijs is wellicht nodig om te gaan reserveren voor te verwachten onkosten (dak moet vernieuwd worden over x aantal jaar).

Gwen (tuin 73) vroeg of er ook tegenvallers waren. Renée noemt dat de vervanging van de (kapotte) accu een financiële tegenvaller was.

Thea (tuin 45) vraagt of een dakbedekking met sedum mogelijk is, maar de daarvoor benodigde constructie is te zwaar voor het draagvermogen van de fundering van het huisje.

Er wordt gestemd of er wel of niet door kan worden gegaan met het sociaal huisje. Met 1 tegenstem en 2 onthoudingen wordt besloten om door te gaan met het verhuren van het sociaal huisje.

4. Begroting 2023: bespreken en goedkeuren; advies Kascommissie

Nelleke licht de begroting toe. Deze is niet kloppend omdat de onderhoudsbijdrage van het stadsdeel nog onduidelijk is. Er is nog geen nieuw huurcontract met de gemeente; financiële afspraken tussen Wijkergouw en de gemeente zijn gekoppeld aan een huurcontract. Er is daarom besloten om in de begroting 2023 de helft van de onderhoudsbijdrage van 2022 aan te houden. De door de tuinders te betalen huurprijs voor het eerste half jaar 2023 zal daarom afwijken van de huurprijs te betalen in het tweede half jaar 2023.

De tuinder van tuin 126 vraagt hoe het komt dat de kosten van vuilafvoer gestegen zijn. Nelleke licht toe dat er niet meer vuil moest worden afgevoerd, maar wel dat de kosten van de vuilafvoer gestegen zijn.

Thea (tuin 45) vraagt zich af of de feestbijdrage van 750 euro niet wat laag is voor het jubileumjaar 2023. Nelleke antwoordt dat als blijkt dat dit bedrag niet toereikend is, er zal worden overwogen om dit bedrag te verhogen.

Thom (tuin 167) vindt het onbegrijpelijk dat hij zowel op de tuin als op zijn huisadres voor de afvoer van huisvuil moet betalen. De penningmeester zal dit uitzoeken.

Thea (tuin 45) heeft vragen over de hoge kosten voor de nieuw aan te schaffen speeltoestellen. Nelleke legt uit dat deze speeltoestellen aan veel en hoge eisen moeten voldoen (veiligheid voor de kinderen!), er gekozen is voor hout i.p.v. plastic; en dat daarom de kosten zo hoog zijn.

Met geen verdere vragen, wordt de begroting zonder tegenstemmen en onthoudingen aangenomen.

6. Bomenbeleid: stand van zaken

Er is een werkgroep samengesteld o.l.v. het bestuur. Linda Hegeraad heeft een verslag gemaakt; daarop is commentaar gekomen. Op basis van dat commentaar heeft Linda weer een nieuw verslag gemaakt.

Het bomenbeleidsplan van de gemeente is leidend voor het bomenbeleid van alle tuinparken in Amsterdam. Dat houdt o.a. in dat bomen die gekapt worden, altijd moeten worden vervangen. Voordeel voor tuinparken is dat bij een beoordeling van de conditie van bomen of bij eventuele geschillen over bomen tussen tuinders of tuinders en tuinpark, een inspecteur van de gemeente (gratis) om een beslissing gevraagd kan worden. Het voorstel voor een nieuw bomenbeleid voor Wijkergouw (dat dus de richtlijnen van de gemeente zal en moet volgen) zal worden gepubliceerd in het Wijkergouwtje zodat daarover gestemd kan worden in de ALV voorjaarsvergadering 2023.

Marian (tuin 19) meldt dat het bomenbeleidsplan van de Bond nog niet gepubliceerd is.

7. Opknappen interieur boerderij: stand van zaken

Nelleke legt uit dat de nieuwe indeling van de boerderij nauw zal samenhangen met het toekomstig gebruik van de boerderij (wel of niet commercieel medegebruik etc.). Omdat er nog geen nieuw huurcontract met de gemeente is, is nog niet bekend wat er qua gebruik wel of niet mogelijk is. Geconstateerd is wel dat de huidige keukenapparatuur sterk verouderd is en met spoed vervangen zal moeten worden. De kosten hiervoor zijn al eerder in overleg met de leden gereserveerd en de apparatuur kan daarom worden aangeschaft.

Nell (tuin 229) en Susanna (tuin 151) hebben een stappenplan gemaakt voor een plan van aanpak. Gebaseerd op het pakket van wensen hebben zij een voorstel gemaakt dat Nell met een powerpoint presentatie toelicht. Deze presentatie zal via een aparte mailing aan de tuinders beschikbaar worden gesteld. Hygiëne en veiligheid staan voorop! Het huidige materiaal zal zo veel mogelijk hergebruikt worden. Het budget is 10.000 euro, maar dat bedrag is waarschijnlijk niet toereikend. Hoe meer vrijwilligers zich melden om te helpen bij het opknappen van de boerderij, hoe lager de kosten zullen zijn! Klussers kunnen zich melden bij Nell of bij het bestuur. Idee is om een klussenlijst te maken waarop tuinders zich kunnen inschrijven. Ook nieuwe voorstellen zijn altijd welkom. Het bestuur heeft het laatste woord over het herinrichtingsplan. Binnen twee maanden hopen we van start te gaan.

Marcel (tuin 140) vraagt wie de eigenaar is van de boerderij en of het monumentale karakter van de boerderij behouden blijft. Het antwoord op die vraag is dat dat het uitgangspunt is!

Via de Nieuwsbrief kan de voortgang worden gevolgd.

8. Onderhoud sloten

Andrea laat weten dat de waterkwaliteit van de sloten heel slecht is (zelfs reigers vissen niet in onze sloten). Het beheer van de sloten is versnipperd: sommige delen vallen onder verantwoordelijkheid van het tuinpark (b.v. onderhoud van de duikers), andere delen vallen onder verantwoordelijkheid van de gemeente en weer andere vallen onder het Hoogheemraadschap. Binnen het overleg van tuinparken Amsterdam Noord (ANT) bestaat het plan om tot een gezamenlijk waterbeheer te komen om zo de kosten te delen, tot scherpere prijsafspraken te komen met leveranciers of om gezamenlijk de gemeente te benaderen voor het maken van afspraken w.b. waterbeheer. Andrea/Nelleke (zij vertegenwoordigen Wijkergouw in ANT) houden de tuinders op de hoogte van de ontwikkelingen. Oproep aan tuinders die bekend zijn met de materie en met kennis van zaken om zich bij het bestuur te melden om mee te denken.

Ineke (tuin 97) meldt dat er problemen met de duikers in de buurt van haar tuin zijn. De duiker is doorgestoken, maar het water blijft drabbig. Gwen (tuin 73), voorzitter Tuincommissie, zal onderzoeken hoe dit komt.

Thea (tuin 45) stelt voor om ieder jaar (mei/juni) een 'eendenkroos-schepdag' te organiseren op het tuinpark. Een gesloten dek van eendenkroos houdt licht tegen en is dus schadelijk voor het bodemleven. Het idee wordt algemeen gesteund en de Tuincommissie zal deze dag organiseren.

9. 2023: Wijkergouw 60 jaar!

2023 wordt een 'jubeljaar' met het hele jaar door activiteiten. Meld je aan om zitting te nemen in de feestcommissie! Er zijn minimaal vier leden nodig. Maak een plan en bespreek dit met het bestuur.

10. Rapportages Commissies

Tuincommissie

- Bij de keuring voor het keurmerk Natuurlijk Tuinieren is het maximale aantal stippen en (bijna) het maximale aantal punten behaald.
- Verscheidene workshops werden georganiseerd.
- Al het werk ligt op schema.

Bouwcommissie

- Bij de schouw bleek dat bij tachtig van de huisjes het gas niet op orde was. Gasleidingen ouder dan vijf jaar (jaartal staat geprint op de gasleiding) moeten vervangen worden. Gaskisten mogen niet op slot zijn. Gasflessen mogen niet in de zon staan. Graag uw aandacht in het belang van de veiligheid van uzelf en uw mede-tuinders.
- Er zijn zeven huisjes getaxeerd om te worden verkocht; zes zijn er verkocht aan aspirant-tuinders, één is er doorgeschoven naar een zittende tuinder.
- Er zijn of worden vijf nieuwe huisjes gebouwd.

ARBO-commissie

Gelukkig hoefde er dit tuinseizoen geen gebruik gemaakt te worden van de twee AED-apparaten. De twee apparaten liggen nu opgeborgen in de boerderij en worden bij het begin van het nieuwe tuinseizoen voorzien van nieuwe batterijen weer opgehangen op de bekende plaatsen (achter het informatiebord bij het Bos en achter de boerderij).

Winkel

- De maandelijkse gasflessenverkoop in het winterseizoen (1e zaterdag van de maand, van 9.00-9.30 uur, op het Terreintje) wordt geregeld door Susanna (tuin 151).
- Winkelverkoop was dit jaar iets minder dan vorig jaar. De gasflessenverkoop ging wel omhoog.
- Dank aan de dames van de winkel en het Terreintje voor hun zeer gewaardeerde inzet!

Barcommissie

- De bar/boerderij wordt redelijk intensief gebruikt voor uiteenlopende activiteiten (vergaderingen, koorrepetities, klaverjassen, schilderlessen, workshops etc.).
- De commissie is nog in afwachting van de instructies voor het bedienen van het nieuwe kassasysteem.
- Oproep voor nieuwe leden voor de barcommissie.

Lunchcommissie

Het doel is om het aantal zaterdagen waarop lunches worden samengesteld en verkocht zo hoog mogelijk te houden.

Interieurcommissie

Er is niemand van deze commissie aanwezig voor het doen van een verslag.

Kascommissie

- Op de tussenbalans zijn geen opvallende afwijkingen geconstateerd.
- Urgente oproep voor nieuwe leden voor de kascommissie, omdat volgend jaar alle leden terug zullen treden.

Waterleidingcommissie

Er is niemand van deze commissie aanwezig voor het doen van een verslag.

Hulde voor hun alertheid voor de waarschuwing voor vorstschade eerder deze maand.

Redactiecommissie

- De fotowedstrijd was een succes: er waren twintig fraaie inzendingen. Dus: voor herhaling vatbaar.
- In 2023 is er een verhalenwedstrijd gepland. Aankondiging en details hierover staan in het komend nummer van het Wijkergouwtje. (zie pag. 24 van dit nummer. Red.)
- Kopij kan worden gestuurd naar Wijkergouwtje@gmail.com, of in de brievenbus bij de boerderij.
- En, dank aan het bestuur voor het ruimere budget in 2023.

10. Bondsvergadering van 10 december 2022

Besproken zal worden: budget 2023, hoe om te gaan met het tekort aan vrijwilligers, voorrangsregeling (Bond komt hiervoor met een nieuw voorstel).

11. Verkiezing bestuursleden

Linda Hegeraad stelt zich voor. Zij stelt zich verkiesbaar als Penningmeester.

Joke van Pel is afwezig door ziekte en kan zich daarom niet persoonlijk voorstellen. Zij stelt zich verkiesbaar als Algemeen Bestuurslid met als portefeuille tuinverkoop. Zowel Linda als Joke worden unaniem gekozen.

Met een dankwoord, een hartelijk applaus en een bos bloemen voor beiden wordt afscheid genomen van Diny Teekman en Margot van de Zilver.

12. Rondvraag

Clary (tuin 166) stelt voor om aspirant-tuinders bij het aanvaarden van hun tuin met klem te vragen om zitting te nemen in een commissie.

Thea (tuin 45) vraagt of tuinders ouder dan 70 jaar verzekerd zijn tijdens hun tuinbeurten. Bevestigd wordt dat alle tuinders verzekerd zijn tijdens hun tuinbeurten.

Thea (tuin 45) vraagt of tuinders mee willen helpen met het organiseren van een Groenmarkt in mei 2023.

Renée (tuin 56) vraagt of iemand wil helpen bij het onderhoud van het sociaal huisje.

Joop (tuin 208) vraagt om het plaatsen van een bordje bij de ingang van het Schapenlaantje waarop de openingstijden staan. Het vorige bordje is ter ziele.

Nell (tuin 229) vraagt om helderheid over de openingstijden van het park. Deze tijden staan op het groene bord van de Bond bij de ingangen van het park.

Klaas sluit de vergadering om 16.05 uur met een melding van Andrea dat er een Nieuwjaarsborrel is op 22 januari. Er wordt een foto gemaakt in de tuin voor de boerderij van alle aanwezige tuinders. Onder regie van Thea en Andrea worden zij opgesteld in de vorm van het getal 60. De foto ervan wordt gebruikt in een komend nummer van het Wijkergouwtje. (zie pag. 5. Red.) ■

Belangrijke informatie

Sinds kort heeft de Bond van Volkstuinders voor elke tuinder een eigen klantportaal, Mijn Tuin, aangemaakt. De login vind je op <https://mijntuin.bondvanvolkstuinders.nl/login>. In Mijn Tuin vind je al je bij de Bond bekende gegevens. Met deze gegevens werken we ook op Wijkergouw, b.v. voor de verzending van het Wijkergouwtje. Controleer deze gegevens. In het vervolg is elke tuinder zelf verantwoordelijk voor het aanpassen van de gegevens in Mijn Tuin, zoals adreswijziging of verandering van e-mailadres. Zorg dus dat je gegevens up to date zijn, dan ontvang je het Wijkergouwtje en de Nieuwsbrief en blijf je op de hoogte van alles wat speelt op Wijkergouw.

Vinkjes en zo

Tekst: Yvon Driehuis
Afbeelding: Pixabay

Mijn tuin is veranderd in een 'ik kom er bijna niet meer' tuin. Ik mis mijn tuin maar het heeft geen zin. Het water is afgesloten. De zon staat heel laag en daarom is in het zonnetje zitten er niet meer bij. Maar ik wil zo graag buiten zijn. Ik stap op de fiets om mijn onrust te bestrijden. Op de pont snijdt een gure wind mijn adem af en het is één graad boven nul. Dit is gekkenwerk. Dan maar even boodschappen doen bij de Jumbo en met de andere pont weer terug naar huis.

Inventaris

Aanstaande zaterdag misschien toch weer een poging wagen. De boerderij is dan vast open zodat ik aan mijn klus kan beginnen. De plastic mapjes met documenten liggen al een paar weken op mijn tafel en kijken me verwijtend aan. Komt er nog wat van? Ga eens aan de slag! Een tijdje geleden stond er een oproep in het Wijkergouwje. Vrijwilliger gezocht om de inventaris van het tuinpark te controleren. Hoe moeilijk kan dat zijn? Ten behoeve van de verzekering is er in 2018 een taxatierapport opgesteld en eens in de vijf jaar moet dat ge-update worden. Is er wat bijgekomen? Staat alles nog voor de juiste prijs in de boeken? Moeten de premies worden verhoogd of verlaagd? Ik heb het even uitgesteld maar nu wordt het toch echt wel tijd om aan het werk te gaan. Ik lees het boekwerkje van 32 pagina's door om te zien waar de vinkjes moeten worden gezet. Ik probeer te snappen wat er staat: "De vorige zin mist toepassing bij voorafgaande taxatie van de waarde van een zaak tot stand gekomen krachtens een aan een deskundige opgedragen beslissing of krachtens een beslissing van partijen overeenkomstig het advies van een deskundige."

Domme krachten

Dit is verzekeringstaal uit abracadabraland. Waarom eenvoudig als het ook moeilijk kan? De lijst met artikelen is over het algemeen helder en overzichtelijk. Gereedschap, vitrinekasten, glijbaan, schommel, tractor,

tafels, computers, kasten, geluidsinstallatie, trekkers, klepwagen, transportkarren etc. Maar dan lees ik twintig bezoekersstoelen. Hoe onderscheid ik die van de achtenvijftig gewone stoelen? Zijn dat wankele, oncomfortabele, stoelen die op het punt staan om uit elkaar te vallen? U kunt zich inschrijven maar liever niet? Is dat het idee? En dan ineens staat daar: 3 domme krachten. Waar zou ik die in godsnaam kunnen vinden? Is dat gereedschap wat er erg dom uitziet en dat zich erg dom gedraagt? In 2018 staan die voor zeshonderd euro in de boeken. Zouden ze nu in waarde zijn gedaald of zijn ze ondertussen een stuk slimmer geworden? Hoe kom ik daar achter?

Tuincommissie

Er ligt nog meer werk op me te wachten. Ik ga in het voorjaar meedraaien in de tuincommissie. Ik weet niet of dat een goed plan is want ik heb totaal geen verstand van tuinieren. Ik doe maar wat. Tijdens een gezellig etentje maak ik kennis met de groep zeer betrokken en enthousiaste leden van de commissie. Het seizoen is voorbij maar ze barsten van de goede ideeën. Plannen worden besproken. De een is voor en de ander is tegen. Ik ben onder de indruk van hun gedrevenheid. En nu maar hopen dat ik dat niveau ooit een keer zal bereiken. Zo niet dan rest mij een droevig lot. Dan word ik vast toegevoegd aan de drie domme krachten en staan er straks vier op de lijst. En over vijf jaar vraagt iemand zich af waar hij die kan vinden, en of ze in waarde zijn gestegen of in waarde zijn gedaald. ■

Winterverkoop gas

Voor het eerst deze winter is er gelegenheid om lege gasflessen om te ruilen voor een volle. Dat is deze winter nog mogelijk op het terreintje, op zaterdagochtend 4 februari en 4 maart a.s. van 09:00 tot 09:30 uur.

DE PITTENSPECIALIST

Dé leverancier voor uw tuinhuis

Zonne-energie

Wij leveren en installeren zonnepanelen, regelaars en accu's. Inclusief montage-materialen.

Butaan/Propaangas

Een groot assortiment gasapparatuur is in onze winkel aanwezig zoals o.a. voor koelen, koken, verwarmen en warm water. Ook leveren wij alle installatie-materialen hiervoor.

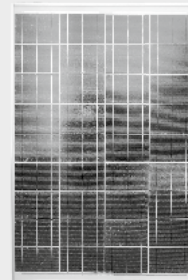
12 volt/24 volt

U vindt bij ons een uitgebreide sortering omvormers, koelkasten, verlichting en andere benodigdheden op 12 volt.

Pitten, kousen en glazen

Onze afkomst verloochenen wij niet. Al sinds 1935 verkopen wij olie (kerosine), kachels en lampen, evenals de benodigde kousen, pitten en glazen.

Satellietontvangers

Voor ontvangst van TV en radio bent u bij ons aan het juiste adres. LCD-TV's, radio/cd spelers, satelliet en DVB-T tuners ook op 12 volt. Uiteraard hebben wij hiervoor de noodzakelijke installatiematerialen.

DE PITTENSPECIALIST JACOB VAN LENNEPSTRAAT 8 1053 HG AMSTERDAM
TEL. 020 618 1095 FAX 020 6122171 WWW.PITTENSPECIALIST.NL

De Mobiele Slijpservice

Gespecialiseerd in het slijpen van alle soorten tuingereedschap o.a. snoeischaars, takkenschaars, grasmaaimachines. Ook voor een gereviseerde tweedehands grasmaaier kunt u bij ons terecht.

Tevens zijn wij het adres voor alle soorten scharen, messen en kartelmessen. o.a. Kempen en Begeer, Gero en Sola.

Wij maken uw zilveren bestek weer als nieuw.

Ook als vanouds het adres voor het opnieuw matten van biezen en rieten stoelen. Het opnieuw vullen van kussens en stoelen en herstofferen van allerlei stoelen behoort tot onze specialiteiten.

De Mobiele Slijpservice
Akropolishof 2, Purmerend
Treffen wij u niet thuis?
Bel gerust 0616328179

Klussenbedrijf AdVeLo Titusz, Tuin 167, Wijkergouw

Advies met betrekking tot
Verbouwingen en renovatie
Logistiek

Wij zijn gespecialiseerd in kleine klussen en spoedreparaties in en rond uw huis zoals:

- Reparatie inbraakschade
- Timmerwerk huisje of schuur en nieuwbouw
- Opkrikken
- Schilderwerk
- Klein hovenierswerk

Alleen of in samenwerkingsverband

Roelof Hartstraat 19 / 2hg
1071 VG Amsterdam
Whatsapp / tel: 06 42138234
Thom: 06 24646502

Referentie op verzoek te verstrekken

DE GROENWINKEL STADSTUINCENTRUM

De Groenwinkel is hét stadstuincentrum van Amsterdam-Noord.

Je kan bij ons terecht
voor vaste planten en
bomen. En voor advies
en inspiratie over
(stads)tuinieren.

10%

KORTING

op vertoon van deze flyer
krijgt u 10% korting
op alle bomen en planten

Wij verkopen vaste planten en bomen
onder andere:

- Fruitbomen
- Heesters
- Kruiden
- Rozen
- Schaduwplanten
- Inheemse planten
- Planten en bomen specifiek geschikt
voor op je balkon of dakterras

Heb je een tuin, balkon, dakterras, geveltuin of volkstuin?
Kom dan vooral eens langs.

ADRIAAN LOOSJESSTRAAT 40 - AMSTERDAM NOORD
WWW.DEGROENWINKEL.NL

ALARMNUMMERS

Brandweer 112

Ambulance 112

Politie 112 of 0900-8844 (geen spoed)

Adresvermelding voor hulpdiensten (112)

Verwijs hulpdiensten naar de website met plattegrond:

https://wijkergouw.nl/wat_en_waar

Drie entrees voor hulpdiensten zijn bij de parkeerterreinen (nrs. 6 op de kaart). Hek is open, of hulpvrager roept iemand op om het hek open te doen.

Tuinen 1 t/m 132 (complex 1 en 2) zijn bereikbaar via de Zuiderzeeweg vlakbij rotonde IJdoornlaan en de Poort van Noord. Met routeplanner aankoersen op 'Parkeren Wijkergouw', Amsterdam. Deze tuinen zijn eveneens te bereiken via het hek schuin tegenover de boerderij op Wijkergouw 30, 1023 NX Amsterdam.

Tuinen 136 t/m 229 (complex 3) zijn uitsluitend bereikbaar via de boerderij op Wijkergouw 30, 1023 NX Amsterdam.

Whatsapp-groep Noodgevallen Wijkergouw

Let op! De Whatsapp-groep Noodgevallen mag alleen gebruikt worden als er geen anderen in de buurt zijn om te helpen bij acute noodgevallen als brand, medische noodzaak of aanhouden inbreker. Bel indien mogelijk zelf ook zo snel mogelijk 112.

Hoe meer mensen meedoen, des te beter het functioneert. Meldt u aan om mee te doen.

Coördinator van de groepsapp voor complex 1 en 2, (tuin 1 t/m 92 en tuin 93 t/m 132) is Leticia Oppenhuizen, tuin 26, telefoon 06-14640600.

Coördinator van de groepsapp voor complex 3, (tuin 136 t/m 229) is Ellen Burgwal, tuin 148, telefoon 06-44028404.

AED-apparaat

Aan de achterzijde van de Boerderij en achter het mededelingenbord t/o de parkeerplaats bij het 1e en 2e complex hangt een AED-apparaat. Bij deze apparaten bevindt zich een gebruiksaanwijzing. Buiten het seizoen worden de apparaten verwijderd.

Huisartsenpraktijk Schellingwoude

Schellingwouderdijk 240, tel. 020-4904231

Dierenarts

Dierenkliniek Amsterdam Noord, Oudorperstraat 18, hoek Purmerweg, 020-6364681

Samenstelling bestuur, commissies en bijzondere diensten

Bestuur

Voorzitter: Andrea van Pol

2e voorzitter: Vacant

Penningmeester: Linda Hegeraad

Secretaris: Cora Koene

Algemeen bestuurslid: Nelleke Bosland

Algemeen bestuurslid: Joke van Pel

ARBO: Carien Ruijter, Thom Perquin

Bouwcommissie: Charl Noordermeer, Rob de Bruin, Thom Perquin, Bram Eken, Marcel de Bruijn

Barcommissie: Marian Rozendaal (coörd.), Clary van Amelrooy, Annemiek Daems, Janny Hofman, Carien Ruijter, Frederieke Schouten, Iris Schouten, Remko Schouten en Annelies Soede

Redactiecommissie: Thea Adriaansen, Joke van Pel (redactie), Robert Oomen (vormgeving), Cindy en Michel Wever (webredactie)

EHBO: Marco Monsuur, tuinnr. 191

Winkel: André Tuin, Ria Akkermans, Alie de Boer en Joyce Propitius

Gasverkoop: Vacant, uitsluitend met pin betalen

Kascommissie: Clary van Amelrooy, Jeroen Altelaar, Judith Olbers

Tuincommissie: Gwen de Ruijter, Ellen Burgwal, Cobie van Gent, Thea Adriaansen en Eileen v. Stam. Coördinatie Natuurlijk Tuinieren: Marga van Aalst

Waterleidingcommissie: Ben Suurendonk, Theo van Kersbergen, Charl Noordermeer

Interieurverzorging boerderij: Judith Seymonson (coördinatie); Claire Taylor; Greet Rietveldt; Kitty Horstink

Lunchcommissie: Alda Alispahic, Anita Scheltema, Annemiek Bakker, Chikako Watanabe, Daphne van Kempen, Diana Tromp, Frank Hoekstra, Guus Markmann, Hantzen Ploeger, Helen Couwenberg, Herman en Thea van Kempen, Jan Verdonk, José Haverkamp, Maria Lebouille, Marina Blok, Nell Donkers, Nieko Nierop, Philippa Collin, Renate Syswerda, Sabrina Kamstra, Lisa Diephuis en Margje Muusse

Verzekeringszaken: Formulier aanvragen bij het bestuur of downloaden via <https://wijkergouw.nl/archief/>

Boerderij

In het seizoen geopend op zaterdag van 12.30 uur tot 13.30 uur (lunch). Klaverjassen en Rummikubben elke vrijdagavond, aanvang 19.30 uur.

Tuinbeurten

Verplaatsen van tuinbeurten van tevoren melden via de online agenda http://www.supersaas.nl/schedule/werkbeurten_Wijkergouw (of via tuinbeurtenwijkergouw@gmail.com). Last Minute afmeldingen graag ook melden op zaterdag tussen 08.30 uur en 09.00 uur: bellen naar Samen Sterk, 020-4904567

't Bos

In het bos staan borden met aanwijzingen waar u wat mag storten en kunt ophalen. U kunt daar uw tuinafval afleveren om tot compost te laten verwerken en takken om te laten hakselen. Houtsnippers en aarde (compost van eigen makelij): zelf halen, gratis, zolang de voorraad strekt. Functie compostmeester vacant, beloning: koffie en veel blije gezichten.

't Vuilnishok

De vuilcontainerplaats is tijdens de werkbeurten geopend op zaterdag van 09.00 uur tot 12.30 uur en op woensdag van 18.30 uur tot 19.30 uur. Papier en lege flessen graag gescheiden inleveren in de containers op het Waterlandplein.

Acculaadpunt

Elke zaterdag van 2 april t/m 27 augustus, tussen 10.00 – 10.30 uur in het accuhok achter de Boerderij of vraag naar André in 't Winkeltje.

't Winkeltje

In het seizoen is op zaterdagmorgen de winkel open van 10.30 uur tot 12.00 uur. Er is petroleum te koop voor 1,60 euro per liter. Uitsluitend met pin betalen.

Openbaarheid tuinpark

Tuinpark Wijkergouw is in de regel geopend van 1 april tot 1 oktober tussen 08.00 uur en 22.00 uur. Dan is het tuinseizoen in volle gang en kunnen tuinders en bezoekers activiteiten ontplooiën en bijwonen. Buiten het seizoen is het park beperkt open. Graag de hekken buiten de openingstijden op slot doen bij aankomst én vertrek.

't Terreintje

Tijdens de werkbeurten (tot half oktober) geopend op zaterdag van 10.30 uur tot 12.00 uur.

Vuilcontainerverhuur: 30 euro per container per week. Op 't Terreintje bespreken en betalen.

Kar huren (b.v. voor het afvoeren van hakselhout of het brengen van beschoeiingshout): 5 euro. Voor dit bedrag wordt de kar afgeleverd en weer opgehaald. De kar dient door de tuinder zelf geleegd te worden in het bos. U kunt natuurlijk ook gebruik maken van de gratis (platte) karren.

Aarde (van externe leverancier): 30 euro per kar, 2,75 euro per kruiwagen

Zand: 27 euro per kar, 2,50 euro per kruiwagen

Beschoeiing: Reserveren en ophalen van hout en vlot voor vernieuwen beschoeiing.

Gas: In het seizoen zijn op 't Terreintje gasflessen te koop. Prijs per fles 35,50 euro, af te rekenen op 't Terreintje. Uitsluitend met pin te betalen.

Er kan geen oud ijzer meer worden ingeleverd.

Alle prijzen onder voorbehoud.